

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 stycznia 2016 r.

Sąd Rejonowy Gdańsk-Północ w Gdańsku w Wydziale II Karnym

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Andrzej Haliński

Protokolant: staż. Kinga Wojtaszko

w obecności oskarżyciela skarbowego Urzędu Kontroli Skarbowej w G. – nie stawił się zawiadomiony prawidłowo

oraz Prokuratora Prokuratury Rejonowej G.-O. w G. – nie stawił się zawiadomiony prawidłowo

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach 16 lutego, 18 czerwca, 07 września 2015 r., 14 stycznia 2016 r.

sprawy:

W. L., syna S. i C. z domu J., urodzonego w dniu (...) w K.

oskarżonego o to, że:

I. działając w okresie od 01 grudnia 2005 r. do 16 stycznia 2009 r. jako v-ce prezes zarządu firmy (...) Sp. z o.o. w G. ul. (...) lok. 1, wspólnie i w porozumieniu z członkami zarządu tej firmy (...), z góry powziętym zamiarem nierzetelnego prowadzenia ksiąg, spowodował podanie przez Spółkę nieprawdy w złożonych do Drugiego Urzędu Skarbowego w G. deklaracjach w zakresie podatku od towarów i usług (...) -7 za okres od grudnia 2005 r. do grudnia 2008 r., zawyżając podatek naliczony VAT wynikający z faktur VAT wystawionych przez podwykonawcę firmy (...) Sp. z o.o., tj. Firmę (...) J. K., (...), (...) - (...) B., za zakup usług naprawy terminali, modemów, anten, instalacji torów antenowych, stacji bazowych, usług testerskich, tj.:

- z 14.12.2005 r. nr FV (...),
- z 27.01.2006 r. nr FV (...), z 24.02.2006 r. nr (...), z 28.03.2006 r. nr FV (...), z 28.04.2006 r. nr FV (...), z 26.05.2006 r. nr FV (...), z 27.06.2006 r. nr FV (...), z 27.06.2006 r. nr FV (...), z 28.07.2006 r. nr FV (...), z 18.08.2006 r. nr FV (...), z 26.09.2006 r. nr FV (...), z 25.10.2006 r. nr FV (...), z 30.10.2006 r. nr FV (...), z 24.11.2006 r. nr FV (...), z 04.12.2006 r. nr FV (...), z 21.12.2006 r. nr FV (...), z 29.12.2006 r. nr FV (...),
- z 19.01.2006 r. nr FV (...), z 23.01.2007 r. nr FV (...), z 22.02.2007 r. nr FV (...), z 15.03.2007 r. nr FV (...), z 24.04.2007 r. nr FV (...), z 30.05.2007 r. nr FV (...), z 30.05.2007 r. nr FV (...), z 25.06.2007 r. nr FV (...), z 29.06.2007 r. nr FV (...), z 28.06.2007 r. nr FV (...), z 30.07.2007 r. nr FV (...), z 24.08.2011 r. nr FV (...), z 25.09.2007 r. nr (...)2007 r., z 23.10.2007 r. nr FV (...), z 27.11.2007 r. nr FV (...), z 21.12.2007 r. nr FV (...), z w1.12.2007 r. nr FV (...),
- z 24.01.2008 r. nr FV (...), z 22.02.2008 r. nr FV (...), z 24.04.2008 r. nr FV (...), z 23.05.2008 r. nr FV (...), z 26.06.2008 r. nr FV (...), z 29.08.2008 r. nr FV (...), z 15.10.2008 r. nr FV (...), z 28.10.2008 r. nr FV (...), z 25.11.2008 r. nr FV (...), z 29.12.2008 r. nr FV (...)

które to faktury były nierzetelne, ponieważ nie dokumentowały rzeczywistego przebiegu operacji gospodarczych, a usługi w nich opisane nie zostały wykonane, przedstawiając jednocześnie te faktury B. S. właścicielce Biura (...),

prowadzącej księgi tej firmy, do zaksięgowania, przez co rejestry zakupu dla potrzeb VAT Spółki (...) za okres od 01 grudnia 2005 r. do 31 grudnia 2008 r. były nierzetelne, przez co uszczuplił podatek od towarów i usług firmy (...) Sp. z o.o. za grudzień 2005 r. na kwotę 1.540 zł, za styczeń 2006 r. na kwotę 1.541 zł, za luty 2006 r. na kwotę 2.200 zł, za marzec 2006 r. na kwotę 770 zł, za kwiecień 2006 r. na kwotę 1.803 zł, za maj 2006 r. na kwotę 4.180 zł, za czerwiec 2006 r. na kwotę 1.881 zł, za lipiec 2006 r. na kwotę 858 zł, za sierpień 2006 r. na kwotę 5.326 zł, za wrzesień 2006 r. na kwotę 3.740 zł, za październik 2006 r. na kwotę 5.928 zł, za listopad 2006 r. na kwotę 2.968 zł, za grudzień 2006 r. na kwotę 15.195 zł, za styczeń 2007 r. na kwotę 9.856 zł, za luty 2007 r. na kwotę 4.223 zł, za marzec 2007 r. na kwotę 6.732 zł, za kwiecień 2007 r. na kwotę 7.297 zł, za maj 2007 r. na kwotę 6.308 zł, za czerwiec 2007 r. na kwotę 9.436 zł, za lipiec 2007 r. na kwotę 3.145 zł, za sierpień 2007 r. na kwotę 9.575 zł, za wrzesień 2007 r. na kwotę 5.057 zł, za październik 2007 r. na kwotę 4.621 zł, za listopad 2007 r. na kwotę 5.742 zł, za grudzień 2007 r. na kwotę 4.755 zł, za styczeń 2008 r. na kwotę 5.795 zł, za luty 2008 r. na kwotę 5.313 zł, za kwiecień 2008 r. na kwotę 3.236 zł, za maj 2008 r. na kwotę 6.312 zł, za czerwiec 2008 r. na kwotę 4.644 zł, za sierpień 2008 r. na kwotę 6.930 zł, za październik 2008 r. na kwotę 9.368 zł, za listopad 2007 r. na kwotę 4.620 zł, za grudzień 2008 r. na kwotę 2.838 zł, łącznie na kwotę 173.726 zł, czym naruszył art. 5, art. 7 ust. 1, art. 8 ust. 1, art. 15 ust. 1 i 2, art. 19 ust. 1 i 2, art. 29 ust. 1, art. 86 ust. 1, ust. 2 pkt 1 lit. a, ust. 12, art. 88 ust. 3a pkt 1 lit. a, pkt 4 lit. a, art. 99 ust. 1 i ust. 12, art. 109 ust. 3 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. Nr 54, poz.535 ze zm.) oraz art. 193 § 1 i 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2005 r. Nr 8, poz. 60 ze zm.)

tj. o przestępstwo skarbowe z art. 56 § 2 kks w zb. z art. 61 § 1 kks oraz w zb. z art. 62 § 2 kks w zw. z art. 6 § 2 kks i art. 9 § 1 i 3 kks i z art. 7 § 1 kks

oraz

R. M., syna H. i Z. z domu R., urodzonego w dniu (...) w C.

oskarżonego o to, że:

II. działając w okresie od 01 grudnia 2005 r. do 16 stycznia 2009 r. jako v-ce prezes zarządu firmy (...) Sp. z o.o. w G. ul. (...) lok. 1, wspólnie i w porozumieniu z członkami zarządu tej firmy (...), z góry powziętym zamiarem nierzetelnego prowadzenia ksiąg, spowodował podanie przez Spółkę nieprawdy w złożonych do Drugiego Urzędu Skarbowego w G. deklaracjach w zakresie podatku od towarów i usług (...) -7 za okres od grudnia 2005 r. do grudnia 2008 r., zawiązując podatek naliczony VAT wynikający z faktur VAT wystawionych przez podwykonawcę firmy (...) Sp. z o.o., tj. Firmę (...) J. K., (...), (...)-(...) B., za zakup usług naprawy terminali, modemów, anten, instalacji torów antenowych, stacji bazowych, usług testerskich, tj.:

- z 14.12.2005 r. nr FV (...),
- z 27.01.2006 r. nr FV (...), z 24.02.2006 r. nr (...), z 28.03.2006 r. nr FV (...), z 28.04.2006 r. nr FV (...), z 26.05.2006 r. nr FV (...), z 27.06.2006 r. nr FV (...), z 27.06.2006 r. nr FV (...), z 28.07.2006 r. nr FV (...), z 18.08.2006 r. nr FV (...), z 26.09.2006 r. nr FV (...), z 25.10.2006 r. nr FV (...), z 30.10.2006 r. nr FV (...), z 24.11.2006 r. nr FV (...), z 04.12.2006 r. nr FV (...), z 21.12.2006 r. nr FV (...), z 29.12.2006 r. nr FV (...),
- z 19.01.2006 r. nr FV (...), z 23.01.2007 r. nr FV (...), z 22.02.2007 r. nr FV (...), z 15.03.2007 r. nr FV (...), z 24.04.2007 r. nr FV (...), z 30.05.2007 r. nr FV (...), z 30.05.2007 r. nr FV (...), z 25.06.2007 r. nr FV (...), z 29.06.2007 r. nr FV (...), z 28.06.2007 r. nr FV (...), z 30.07.2007 r. nr FV (...), z 24.08.2011 r. nr FV (...), z 25.09.2007 r. nr (...)2007 r., z 23.10.2007 r. nr FV (...), z 27.11.2007 r. nr FV (...), z 21.12.2007 r. nr FV (...), z 21.12.2007 r. nr FV (...),
- z 24.01.2008 r. nr FV (...), z 22.02.2008 r. nr FV (...), z 24.04.2008 r. nr FV (...), z 23.05.2008 r. nr FV (...), z 26.06.2008 r. nr FV (...), z 29.08.2008 r. nr FV (...), z 15.10.2008 r. nr FV (...), z 28.10.2008 r. nr FV (...), z 25.11.2008 r. nr FV (...), z 29.12.2008 r. nr FV (...)

które to faktury były nierzetelne, ponieważ nie dokumentowały rzeczywistego przebiegu operacji gospodarczych, a usługi w nich opisane nie zostały wykonane, przedstawiając jednocześnie te faktury B. S. właścicielce Biura (...), prowadzącej księgi tej firmy, do zaksięgowania, przez co rejestry zakupu dla potrzeb VAT Spółki (...) za okres od 01 grudnia 2005 r. do 31 grudnia 2008 r. były nierzetelne, przez co uszczuplił podatek od towarów i usług firmy (...) Sp. z o.o. za grudzień 2005 r. na kwotę 1.540 zł, za styczeń 2006 r. na kwotę 1.541 zł, za luty 2006 r. na kwotę 2.200 zł, za marzec 2006 r. na kwotę 770 zł, za kwiecień 2006 r. na kwotę 1.803 zł, za maj 2006 r. na kwotę 4.180 zł, za czerwiec 2006 r. na kwotę 1.881 zł, za lipiec 2006 r. na kwotę 858 zł, za sierpień 2006 r. na kwotę 5.326 zł, za wrzesień 2006 r. na kwotę 3.740 zł, za październik 2006 r. na kwotę 5.928 zł, za listopad 2006 r. na kwotę 2.968 zł, za grudzień 2006 r. na kwotę 15.195 zł, za styczeń 2007 r. na kwotę 9.856 zł, za luty 2007 r. na kwotę 4.223 zł, za marzec 2007 r. na kwotę 6.732 zł, za kwiecień 2007 r. na kwotę 7.297 zł, za maj 2007 r. na kwotę 6.308 zł, za czerwiec 2007 r. na kwotę 9.436 zł, za lipiec 2007 r. na kwotę 3.145 zł, za sierpień 2007 r. na kwotę 9.575 zł, za wrzesień 2007 r. na kwotę 5.057 zł, za październik 2007 r. na kwotę 4.621 zł, za listopad 2007 r. na kwotę 5.742 zł, za grudzień 2007 r. na kwotę 4.755 zł, za styczeń 2008 r. na kwotę 5.795 zł, za luty 2008 r. na kwotę 5.313 zł, za kwiecień 2008 r. na kwotę 3.236 zł, za maj 2008 r. na kwotę 6.312 zł, za czerwiec 2008 r. na kwotę 4.644 zł, za sierpień 2008 r. na kwotę 6.930 zł, za październik 2008 r. na kwotę 9.368 zł, za listopad 2007 r. na kwotę 4.620 zł, za grudzień 2008 r. na kwotę 2.838 zł, łącznie na kwotę 173.726 zł, czym naruszył art. 5, art. 7 ust. 1, art. 8 ust. 1, art. 15 ust. 1 i 2, art. 19 ust. 1 i 2, art. 29 ust. 1, art. 86 ust. 1, ust. 2 pkt 1 lit. a, ust. 12, art. 88 ust. 3a pkt 1 lit. a, pkt 4 lit. a, art. 99 ust. 1 i ust. 12, art. 109 ust. 3 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. Nr 54, poz.535 ze zm.) oraz art. 193 § 1 i 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2005 r. Nr 8, poz. 60 ze zm.)

tj. o przestępstwo skarbowe z art. 56 § 2 kks w zb. z art. 61 § 1 kks oraz w zb. z art. 62 § 2 kks w zw. z art. 6 § 2 kks i art. 9 § 1 i 3 kks i z art. 7 § 1 kks

oraz

M. Z., syna R. i A. z domu S., urodzonego w dniu (...) w G.

oskarżonego o to, że:

III. działając w okresie od 01 grudnia 2005 r. do 16 stycznia 2009 r. jako prezes zarządu firmy (...) Sp. z o.o. w G. ul. (...) lok. 1, wspólnie i w porozumieniu z członkami zarządu tej firmy (...), z góry powziętym zamiarem nierzetelnego prowadzenia ksiąg, spowodował podanie przez Spółkę nieprawdy w złożonych do Drugiego Urzędu Skarbowego w G. deklaracjach w zakresie podatku od towarów i usług (...) -7 za okres od grudnia 2005 r. do grudnia 2008 r., zawyżając podatek naliczony VAT wynikający z faktur VAT wystawionych przez podwykonawcę firmy (...) Sp. z o.o., tj. Firmę (...) J. K., (...), (...)-(...) B., za zakup usług naprawy terminali, modemów, anten, instalacji torów antenowych, stacji bazowych, usług testerskich, tj.:

- z 14.12.2005 r. nr FV (...),
- z 27.01.2006 r. nr FV (...), z 24.02.2006 r. nr (...), z 28.03.2006 r. nr FV (...), z 28.04.2006 r. nr FV (...), z 26.05.2006 r. nr FV (...), z 27.06.2006 r. nr FV (...), z 27.06.2006 r. nr FV (...), z 28.07.2006 r. nr FV (...), z 18.08.2006 r. nr FV (...), z 26.09.2006 r. nr FV (...), z 25.10.2006 r. nr FV (...), z 30.10.2006 r. nr FV (...), z 24.11.2006 r. nr FV (...), z 04.12.2006 r. nr FV (...), z 21.12.2006 r. nr FV (...), z 29.12.2006 r. nr FV (...),
- z 19.01.2006 r. nr FV (...), z 23.01.2007 r. nr FV (...), z 22.02.2007 r. nr FV (...), z 15.03.2007 r. nr FV (...), z 24.04.2007 r. nr FV (...), z 30.05.2007 r. nr FV (...), z 30.05.2007 r. nr FV (...), z 25.06.2007 r. nr FV (...), z 29.06.2007 r. nr FV (...), z 28.06.2007 r. nr FV (...), z 30.07.2007 r. nr FV (...), z 24.08.2011 r. nr FV (...), z 25.09.2007 r. nr (...)2007 r., z 23.10.2007 r. nr FV (...), z 27.11.2007 r. nr FV (...), z 21.12.2007 r. nr FV (...), z 21.12.2007 r. nr FV (...),

- z 24.01.2008 r. nr FV (...), z 22.02.2008 r. nr FV (...), z 24.04.2008 r. nr FV (...), z 23.05.2008 r. nr FV (...), z 26.06.2008 r. nr FV (...), z 29.08.2008 r. nr FV (...), z 15.10.2008 r. nr FV (...), z 28.10.2008 r. nr FV (...), z 25.11.2008 r. nr FV (...), z 29.12.2008 r. nr FV (...)

które to faktury były nierzetelne, ponieważ nie dokumentowały rzeczywistego przebiegu operacji gospodarczych, a usługi w nich opisane nie zostały wykonane, przedstawiając jednocześnie te faktury B. S. właścicielce Biura (...), prowadzącej księgi tej firmy, do zaksięgowania, przez co rejestry zakupu dla potrzeb VAT Spółki (...) za okres od 01 grudnia 2005 r. do 31 grudnia 2008 r. były nierzetelne, przez co uszczuplił podatek od towarów i usług firmy (...) Sp. z o.o. za grudzień 2005 r. na kwotę 1.540 zł, za styczeń 2006 r. na kwotę 1.541 zł, za luty 2006 r. na kwotę 2.200 zł, za marzec 2006 r. na kwotę 770 zł, za kwiecień 2006 r. na kwotę 1.803 zł, za maj 2006 r. na kwotę 4.180 zł, za czerwiec 2006 r. na kwotę 1.881 zł, za lipiec 2006 r. na kwotę 858 zł, za sierpień 2006 r. na kwotę 5.326 zł, za wrzesień 2006 r. na kwotę 3.740 zł, za październik 2006 r. na kwotę 5.928 zł, za listopad 2006 r. na kwotę 2.968 zł, za grudzień 2006 r. na kwotę 15.195 zł, za styczeń 2007 r. na kwotę 9.856 zł, za luty 2007 r. na kwotę 4.223 zł, za marzec 2007 r. na kwotę 6.732 zł, za kwiecień 2007 r. na kwotę 7.297 zł, za maj 2007 r. na kwotę 6.308 zł, za czerwiec 2007 r. na kwotę 9.436 zł, za lipiec 2007 r. na kwotę 3.145 zł, za sierpień 2007 r. na kwotę 9.575 zł, za wrzesień 2007 r. na kwotę 5.057 zł, za październik 2007 r. na kwotę 4.621 zł, za listopad 2007 r. na kwotę 5.742 zł, za grudzień 2007 r. na kwotę 4.755 zł, za styczeń 2008 r. na kwotę 5.795 zł, za luty 2008 r. na kwotę 5.313 zł, za kwiecień 2008 r. na kwotę 3.236 zł, za maj 2008 r. na kwotę 6.312 zł, za czerwiec 2008 r. na kwotę 4.644 zł, za sierpień 2008 r. na kwotę 6.930 zł, za październik 2008 r. na kwotę 9.368 zł, za listopad 2007 r. na kwotę 4.620 zł, za grudzień 2008 r. na kwotę 2.838 zł, łącznie na kwotę 173.726 zł, czym naruszył art. 5, art. 7 ust. 1, art. 8 ust. 1, art. 15 ust. 1 i 2, art. 19 ust. 1 i 2, art. 29 ust. 1, art. 86 ust. 1, ust. 2 pkt 1 lit. a, ust. 12, art. 88 ust. 3a pkt 1 lit. a, pkt 4 lit. a, art. 99 ust. 1 i ust. 12, art. 109 ust. 3 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. Nr 54, poz.535 ze zm.) oraz art. 193 § 1 i 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2005 r. Nr 8, poz. 60 ze zm.)

tj. o przestępstwo skarbowe z art. 56 § 2 kks w zb. z art. 61 § 1 kks oraz w zb. z art. 62 § 2 kks w zw. z art. 6 § 2 kks i art. 9 § 1 i 3 kks i z art. 7 § 1 kks

I. oskarżonego W. L. uznaje za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w akcie oskarżenia z tymi odmiennymi ustaleniami, iż z opisu czynu eliminuje stwierdzenie, iż oskarżony działał wspólnie i w porozumieniu z członkami zarządu firmy (...), w miejsce stwierdzenia, iż oskarżony działał z góry powziętym zamiarem ustala, iż oskarżony działał w krótkich odstępach czasu w wykonaniu tego samego zamiaru, z opisu czynu eliminuje zdublowany zapis dotyczący faktury VAT z dnia 21.12.2007 r. nr FV (...), jak również ustala, iż wskazana w opisie czynu faktura VAT nr (...) została wystawiona w dniu 19.01.2007 r., zaś wskazana w opisie czynu faktura VAT nr (...) została wystawiona w dniu 24.08.2007 r., czyn ten kwalifikuje jako przestępstwo skarbowe z art. 56 § 2 kks w zb. z art. 61 § 1 kks w zb. z art. 62 § 2 kks w zw. z art. 7 § 1 kks w zw. z art. 6 § 2 kks w zw. z art. 9 § 3 kks i za to przy zastosowaniu art. 7 § 2 kks na podstawie art. 56 § 2 kks w zw. z art. 23 § 1 i 3 kks wymierza oskarżonemu karę grzywny w wysokości 150 (stu pięćdziesięciu) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 100 zł (stu złotych);

II. uniewinnia oskarżonego R. M. od popełnienia zarzucanego mu w akcie oskarżenia czynu;

III. uniewinnia oskarżonego M. Z. od popełnienia zarzucanego mu w akcie oskarżenia czynu;

IV. na podstawie art. 163 kks, art. 24 § 1 kks za karę grzywny wymierzoną oskarżonemu W. L. w punkcie I wyroku za przestępstwo skarbowe wskazane w tym punkcie czyni w całości odpowiedzialną posiłkowo (...) Spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G., nr NIP (...), na podstawie art. 24 § 3 kks w zw. z art. 23 § 3 kks ustalając wysokość jednej stawki dziennej grzywny w zakresie dotyczącym odpowiedzialnego posiłkowo na kwotę 100 zł (stu złotych);

V. na podstawie art. 113 § 1 kks w zw. z art. 626 § 1 kpk, art. 627 kpk, art. 633 kpk, art. 1, art. 3 ust. 1, art. 21 pkt 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (tekst jedn. Dz. U. z 1983 r. Nr 49 poz. 223 ze zm.) zasądza od oskarżonego W. L. na rzecz Skarbu Państwa kwotę 523,32 zł (pięciuset dwudziestu trzech złotych 32/100) tytułem kosztów sądowych, w tym opłatę w kwocie 250,00 zł (dwustu pięćdziesięciu złotych);

VI. na podstawie art. 626 § 1 kpk, art. 632 pkt 2 kpk w zw. z art. 113 § 1 kks kosztami procesu w zakresie dotyczącym oskarżonych R. M. i M. Z. obciąża Skarb Państwa.

Sygn. akt II K 497/14

UZASADNIENIE

Sąd w oparciu o zgromadzony w sprawie i ujawniony w toku przewodu sądowego materiał dowodowy ustalił następujący stan faktyczny:

Spółka (...) Sp. z o.o. w G. funkcjonowała od 2002 r. Zakres jej działalności był opisany szeroko i miała się ona zajmować m.in. produkcją sprzętu i urządzeń radiowych, telewizyjnych i telekomunikacyjnych oraz naprawą artykułów użytku osobistego i domowego, gdzie indziej niesklasyfikowaną, jednak faktycznie spółka ta zajmowała się początkowo przede wszystkim instalacją urządzeń telekomunikacyjnych, a w późniejszym okresie także ich naprawą. W tym ostatnim przedmiocie spółka ta prowadziła działalność przede wszystkim jako pośrednik, uzyskując zlecenia na naprawę sprzętu telekomunikacyjnego od innych firm i następnie przekazując sprzęt do naprawy podmiotom, z którymi miała podpisane stosowne umowy w tym zakresie.

W latach 2005-2009 w skład zarządu omawianej spółki wchodził M. Z. jako Prezes Zarządu oraz W. L. i R. M. jako Wiceprezesi Zarządu. Nie mieli oni formalnie spisane zakresu obowiązków, natomiast istniał pomiędzy nimi nieformalny podział czynności, w ramach którego W. L. zajmował się kontaktami zarówno z klientami zlecającymi wykonanie prac, jak i z wykonawcami tych prac, R. M. zajmował się implementacją systemów radiokomunikacyjnych, systemem transmisyjnym oraz wykonywał projekty pod planowanie radiowe dla instytucji państwowych w ramach projektów unijnych, zaś M. Z. zajmował się przede wszystkim zdobywaniem zleceń i kontaktami z klientami końcowymi.

W. L. już we wcześniejszych latach poznał zawodowo J. K., który w latach 2005-2009 prowadził jako osoba fizyczna działalność gospodarczą pod firmą Firma (...). Pod koniec 2005 r. W. L. skontaktował się z J. K. i ten w okresie od grudnia 2005 r. do grudnia 2008 r. wystawił dla (...) Sp. z o.o. w G. łącznie 43 faktury VAT, które miały dotyczyć usług naprawy terminali, modemów, anten, instalacji torów antenowych, stacji bazowych oraz usług testerskich. Były to następujące faktury: z 14.12.2005 r. nr FV (...), z 27.01.2006 r. nr FV (...), z 24.02.2006 r. nr (...), z 28.03.2006 r. nr FV (...), z 28.04.2006 r. nr FV (...), z 26.05.2006 r. nr FV (...), z 27.06.2006 r. nr FV (...), z 27.06.2006 r. nr FV (...), z 28.07.2006 r. nr FV (...), z 18.08.2006 r. nr FV (...), z 26.09.2006 r. nr FV (...), z 25.10.2006 r. nr FV (...), z 30.10.2006 r. nr FV (...), z 24.11.2006 r. nr FV (...), z 04.12.2006 r. nr FV (...), z 21.12.2006 r. nr FV (...), z 29.12.2006 r. nr FV (...), z 19.01.2007 r. nr FV (...), z 23.01.2007 r. nr FV (...), z 22.02.2007 r. nr FV (...), z 15.03.2007 r. nr FV (...), z 24.04.2007 r. nr FV (...), z 30.05.2007 r. nr FV (...), z 30.05.2007 r. nr FV (...), z 25.06.2007 r. nr FV (...), z 29.06.2007 r. nr FV (...), z 28.06.2007 r. nr FV (...), z 30.07.2007 r. nr FV (...), z 24.08.2007 r. nr FV (...), z 25.09.2007 r. nr (...)2007 r., z 23.10.2007 r. nr FV (...), z 27.11.2007 r. nr FV (...), z 21.12.2007 r. nr FV (...), z 24.01.2008 r. nr FV (...), z 22.02.2008 r. nr FV (...), z 24.04.2008 r. nr FV (...), z 23.05.2008 r. nr FV (...), z 26.06.2008 r. nr FV (...), z 29.08.2008 r. nr FV (...), z 15.10.2008 r. nr FV (...), z 28.10.2008 r. nr FV (...), z 25.11.2008 r. nr FV (...), z 29.12.2008 r. nr FV (...). W dniu 02 stycznia 2007 r. (...) Sp. z o.o. w G. podpisała z F.W. J. J. K. umowę o świadczenie usług. Kontakty z ramienia tej pierwszej spółki z J. K. utrzymywał jedynie W. L., pozostali członkowie zarządu tej spółki widywali J. K. jedynie epizodycznie, aczkolwiek niektóre z wymienionych faktur zostały podpisane z ramienia (...) Sp. z o.o. przez R. M. i M. Z..

Wymienione wyżej faktury były nierzetelne, ponieważ nie dokumentowały rzeczywistego przebiegu operacji gospodarczych, a usługi w nich opisane nie zostały wykonane ani przez J. K. osobiście, ani przez żaden inny podmiot, któremu zleciłby on do podwykonania zleczone mu usługi. W. L. nie przekazywał J. K. urządzeń telekomunikacyjnych, które miały podlegać naprawie w świetle wymienionych faktur. J. K. mieszkał wówczas wraz z żoną i dziećmi w K. przy ul. (...) w wynajmowanej części budynku, w której jego rodzina zajmowała niewielkie mieszkanie z oknami tylko po jednej stronie, nie wynajmował żadnych pomieszczeń gospodarczych ani garażu. Do mieszkania tego nie były

przywożone urządzenia telekomunikacyjne celem ich naprawy. Ponadto dla J. K. faktury VAT obejmujące rzekomą naprawę urządzeń telekomunikacyjnych jako podwykonawcy wystawiały podmioty (...) Sp. z o.o. w W., (...) Sp. z o.o. w (...) Sp. z o.o. w W. (następnie zmieniła nazwę na (...)A. Sp. z o.o.), jednak były to podmioty nie wykonujące żadnej realnej działalności gospodarczej i zajmowały się one jedynie wystawianiem nierzetelnych dokumentów, w tym faktur VAT. Ponadto J. K. w części okresu, w którym wystawiał wymienione wyżej faktury na rzecz (...) Sp. z o.o. w G., tj. w okresach od 21 września 2005 r. do 06 lutego 2006 r. i od 13 marca 2006 r. do 15 września 2006 r., wykonywał dla dwóch firm prace na terenie Niemiec i co do zasady nie przebywał wówczas w Polsce.

W ramach działalności (...) Sp. z o.o. w G. wskazane wyżej faktury VAT zostały zewidencjonowane w rejestrach zakupu dla potrzeb podatku od towarów i usług i w konsekwencji księgi tej spółki w postaci wspomnianych rejestrów zakupu za okres od 01 grudnia 2005 r. do 31 grudnia 2008 r. były nierzetelne. Księgi podatkowe (...) Sp. z o.o. w tym okresie na podstawie umowy z dnia 07 maja 2002 r. prowadziła doradca podatkowy B. S., prowadząca Biuro (...) z siedzibą w G.. Wymienione wyżej faktury zostały jej przedłożone do zaksięgowania, a następnie zaksięgowane i rozliczone przez (...) Sp. z o.o. w deklaracjach podatkowych w zakresie podatku od towarów i usług (...) -7 za okres od grudnia 2005 r. do grudnia 2008 r. złożonych do Drugiego Urzędu Skarbowego w G., w których to deklaracjach została w konsekwencji podana nieprawda poprzez zawyżenie podatku naliczonego VAT wynikającego z wymienionych wyżej faktur VAT wystawionych przez F.W. J. J. K.,

W wyniku powyższych czynności W. L. uszczuplił podatek od towarów i usług należny od (...) Sp. z o.o. w G. na łączną kwotę 173.726 zł, w tym: za grudzień 2005 r. na kwotę 1.540 zł, za styczeń 2006 r. na kwotę 1.541 zł, za luty 2006 r. na kwotę 2.200 zł, za marzec 2006 r. na kwotę 770 zł, za kwiecień 2006 r. na kwotę 1.803 zł, za maj 2006 r. na kwotę 4.180 zł, za czerwiec 2006 r. na kwotę 1.881 zł, za lipiec 2006 r. na kwotę 858 zł, za sierpień 2006 r. na kwotę 5.326 zł, za wrzesień 2006 r. na kwotę 3.740 zł, za październik 2006 r. na kwotę 5.928 zł, za listopad 2006 r. na kwotę 2.968 zł, za grudzień 2006 r. na kwotę 15.195 zł, za styczeń 2007 r. na kwotę 9.856 zł, za luty 2007 r. na kwotę 4.223 zł, za marzec 2007 r. na kwotę 6.732 zł, za kwiecień 2007 r. na kwotę 7.297 zł, za maj 2007 r. na kwotę 6.308 zł, za czerwiec 2007 r. na kwotę 9.436 zł, za lipiec 2007 r. na kwotę 3.145 zł, za sierpień 2007 r. na kwotę 9.575 zł, za wrzesień 2007 r. na kwotę 5.057 zł, za październik 2007 r. na kwotę 4.621 zł, za listopad 2007 r. na kwotę 5.742 zł, za grudzień 2007 r. na kwotę 4.755 zł, za styczeń 2008 r. na kwotę 5.795 zł, za luty 2008 r. na kwotę 5.313 zł, za kwiecień 2008 r. na kwotę 3.236 zł, za maj 2008 r. na kwotę 6.312 zł, za czerwiec 2008 r. na kwotę 4.644 zł, za sierpień 2008 r. na kwotę 6.930 zł, za październik 2008 r. na kwotę 9.368 zł, za listopad 2007 r. na kwotę 4.620 zł oraz za grudzień 2008 r. na kwotę 2.838 zł.

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Kartuzach z dnia 18 czerwca 2014 r., wydanym w sprawie o sygnaturze akt II K 153/14, J. K. został skazany za przestępstwo skarbowe kwalifikowane z art. 56 § 1 kks w zw. z art. 6 § 2 kks w zw. z art. 18 § 3 kk w zw. z art. 20 § 2 kks, polegające na ułatwieniu innym podmiotom, w tym (...) Sp. z o.o. w G., uszczuplenia podatku od towarów i usług za miesiące od grudnia 2005 r. do maja 2008 r. poprzez wystawienie na rzecz tych podmiotów nierzetelnych faktur VAT.

/Dowód: częściowo wyjaśnienia oskarżonego W. L. k. 178, 364-365, 671-672; wyjaśnienia oskarżonego R. M. k. 226, 365-366, 672; wyjaśnienia oskarżonego M. Z. k. 207, 366-367, 672; częściowo zeznania świadka J. K. k. 326, 464-465, 737-738; zeznania świadka M. J. k. 46v., 531, 702; zeznania świadka A. K. k. 531-532, 702-703; zeznania świadka B. S. k. 466, 701; protokół z kontroli k.1d-45; faktury wystawione przez F.W. J. J. K. dla (...) Sp. z o.o. k. 50-83; kopia umowy podwykonawczej zawartej pomiędzy (...) Sp. z o.o. a F.W. J. J. K. k. 438-442; dokumenty dotyczące zatrudnienia J. K. k. 469-484; umowa o prowadzenie ksiąg rachunkowych k. 239-247; kopie deklaracji VAT-7 k. 88-124; decyzja Dyrektora Urzędu Kontroli Skarbowej w G. z dnia 18 sierpnia 2011 r. k.130-157; decyzja Dyrektora Izby Skarbowej w G. z dnia 12 grudnia 2011 r. k. 185-205; kopie decyzji Dyrektora Urzędu Kontroli Skarbowej w G. dotyczących F. J. J. K. i innych firm k. 372-436; odpis wyroku Sądu Rejonowego w Kartuzach dotyczącego J. K. k. 678-680/

Urząd Kontroli Skarbowej w G. oskarżył W. L. o to, że działając w okresie od 01 grudnia 2005 r. do 16 stycznia 2009 r. jako v-ce prezes zarządu firmy (...) Sp. z o.o. w G. ul. (...) lok. 1, wspólnie i w porozumieniu z członkami zarządu tej firmy (...), z góry powziętym zamiarem nierzetelnego prowadzenia ksiąg, spowodował podanie przez Spółkę nieprawdy

w złożonych do Drugiego Urzędu Skarbowego w G. deklaracjach w zakresie podatku od towarów i usług (...) -7 za okres od grudnia 2005 r. do grudnia 2008 r., zawyżając podatek naliczony VAT wynikający z faktur VAT wystawionych przez podwykonawcę firmy (...) Sp. z o.o., tj. Firmę (...) J. K., (...), (...)-(...) B., za zakup usług naprawy terminali, modemów, anten, instalacji torów antenowych, stacji bazowych, usług testerskich, tj.:

- z 14.12.2005 r. nr FV (...),
- z 27.01.2006 r. nr FV (...), z 24.02.2006 r. nr (...), z 28.03.2006 r. nr FV (...), z 28.04.2006 r. nr FV (...), z 26.05.2006 r. nr FV (...), z 27.06.2006 r. nr FV (...), z 27.06.2006 r. nr FV (...), z 28.07.2006 r. nr FV (...), z 18.08.2006 r. nr FV (...), z 26.09.2006 r. nr FV (...), z 25.10.2006 r. nr FV (...), z 30.10.2006 r. nr FV (...), z 24.11.2006 r. nr FV (...), z 04.12.2006 r. nr FV (...), z 21.12.2006 r. nr FV (...), z 29.12.2006 r. nr FV (...),
- z 19.01.2006 r. nr FV (...), z 23.01.2007 r. nr FV (...), z 22.02.2007 r. nr FV (...), z 15.03.2007 r. nr FV (...), z 24.04.2007 r. nr FV (...), z 30.05.2007 r. nr FV (...), z 30.05.2007 r. nr FV (...), z 25.06.2007 r. nr FV (...), z 29.06.2007 r. nr FV (...), z 28.06.2007 r. nr FV (...), z 30.07.2007 r. nr FV (...), z 24.08.2011 r. nr FV (...), z 25.09.2007 r. nr (...)2007 r., z 23.10.2007 r. nr FV (...), z 27.11.2007 r. nr FV (...), z 21.12.2007 r. nr FV (...), z w1.12.2007 r. nr FV (...),
- z 24.01.2008 r. nr FV (...), z 22.02.2008 r. nr FV (...), z 24.04.2008 r. nr FV (...), z 23.05.2008 r. nr FV (...), z 26.06.2008 r. nr FV (...), z 29.08.2008 r. nr FV (...), z 15.10.2008 r. nr FV (...), z 28.10.2008 r. nr FV (...), z 25.11.2008 r. nr FV (...), z 29.12.2008 r. nr FV (...)

które to faktury były nierzetelne, ponieważ nie dokumentowały rzeczywistego przebiegu operacji gospodarczych, a usługi w nich opisane nie zostały wykonane, przedstawiając jednocześnie te faktury B. S. właścicielce Biura (...), prowadzącej księgi tej firmy, do zaksięgowania, przez co rejestry zakupu dla potrzeb VAT Spółki (...) za okres od 01 grudnia 2005 r. do 31 grudnia 2008 r. były nierzetelne, przez co uszczuplił podatek od towarów i usług firmy (...) Sp. z o.o. za grudzień 2005 r. na kwotę 1.540 zł, za styczeń 2006 r. na kwotę 1.541 zł, za luty 2006 r. na kwotę 2.200 zł, za marzec 2006 r. na kwotę 770 zł, za kwiecień 2006 r. na kwotę 1.803 zł, za maj 2006 r. na kwotę 4.180 zł, za czerwiec 2006 r. na kwotę 1.881 zł, za lipiec 2006 r. na kwotę 858 zł, za sierpień 2006 r. na kwotę 5.326 zł, za wrzesień 2006 r. na kwotę 3.740 zł, za październik 2006 r. na kwotę 5.928 zł, za listopad 2006 r. na kwotę 2.968 zł, za grudzień 2006 r. na kwotę 15.195 zł, za styczeń 2007 r. na kwotę 9.856 zł, za luty 2007 r. na kwotę 4.223 zł, za marzec 2007 r. na kwotę 6.732 zł, za kwiecień 2007 r. na kwotę 7.297 zł, za maj 2007 r. na kwotę 6.308 zł, za czerwiec 2007 r. na kwotę 9.436 zł, za lipiec 2007 r. na kwotę 3.145 zł, za sierpień 2007 r. na kwotę 9.575 zł, za wrzesień 2007 r. na kwotę 5.057 zł, za październik 2007 r. na kwotę 4.621 zł, za listopad 2007 r. na kwotę 5.742 zł, za grudzień 2007 r. na kwotę 4.755 zł, za styczeń 2008 r. na kwotę 5.795 zł, za luty 2008 r. na kwotę 5.313 zł, za kwiecień 2008 r. na kwotę 3.236 zł, za maj 2008 r. na kwotę 6.312 zł, za czerwiec 2008 r. na kwotę 4.644 zł, za sierpień 2008 r. na kwotę 6.930 zł, za październik 2008 r. na kwotę 9.368 zł, za listopad 2007 r. na kwotę 4.620 zł, za grudzień 2008 r. na kwotę 2.838 zł, łącznie na kwotę 173.726 zł, czym naruszył art. 5, art. 7 ust. 1, art. 8 ust. 1, art. 15 ust. 1 i 2, art. 19 ust. 1 i 2, art. 29 ust. 1, art. 86 ust. 1, ust. 2 pkt 1 lit. a, ust. 12, art. 88 ust. 3a pkt 1 lit. a, pkt 4 lit. a, art. 99 ust. 1 i ust. 12, art. 109 ust. 3 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. Nr 54, poz.535 ze zm.) oraz art. 193 § 1 i 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2005 r. Nr 8, poz. 60 ze zm.), tj. o przestępstwo skarbowe z art. 56 § 2 kks w zb. z art. 61 § 1 kks oraz w zb. z art. 62 § 2 kks w zw. z art. 6 § 2 kks i art. 9 § 1 i 3 kks i z art. 7 § 1 kks.

Ponadto oskarżył R. M. o to, że działając w okresie od 01 grudnia 2005 r. do 16 stycznia 2009 r. jako v-ce prezes zarządu firmy (...) Sp. z o.o. w G. ul. (...) lok. 1, wspólnie i w porozumieniu z członkami zarządu tej firmy (...), z góry powziętym zamiarem nierzetelnego prowadzenia ksiąg, spowodował podanie przez Spółkę nieprawdy w złożonych do Drugiego Urzędu Skarbowego w G. deklaracjach w zakresie podatku od towarów i usług (...) -7 za okres od grudnia 2005 r. do grudnia 2008 r., zawyżając podatek naliczony VAT wynikający z faktur VAT wystawionych przez podwykonawcę firmy (...) Sp. z o.o., tj. Firmę (...) J. K., (...), (...)-(...) B., za zakup usług naprawy terminali, modemów, anten, instalacji torów antenowych, stacji bazowych, usług testerskich, tj.:

- z 14.12.2005 r. nr FV (...),
- z 27.01.2006 r. nr FV (...), z 24.02.2006 r. nr (...), z 28.03.2006 r. nr FV (...), z 28.04.2006 r. nr FV (...), z 26.05.2006 r. nr FV (...), z 27.06.2006 r. nr FV (...), z 27.06.2006 r. nr FV (...), z 28.07.2006 r. nr FV (...), z 18.08.2006 r. nr FV (...), z 26.09.2006 r. nr FV (...), z 25.10.2006 r. nr FV (...), z 30.10.2006 r. nr FV (...), z 24.11.2006 r. nr FV (...), z 04.12.2006 r. nr FV (...), z 21.12.2006 r. nr FV (...), z 29.12.2006 r. nr FV (...),
- z 19.01.2006 r. nr FV (...), z 23.01.2007 r. nr FV (...), z 22.02.2007 r. nr FV (...), z 15.03.2007 r. nr FV (...), z 24.04.2007 r. nr FV (...), z 30.05.2007 r. nr FV (...), z 30.05.2007 r. nr FV (...), z 25.06.2007 r. nr FV (...), z 29.06.2007 r. nr FV (...), z 28.06.2007 r. nr FV (...), z 30.07.2007 r. nr FV (...), z 24.08.2011 r. nr FV (...), z 25.09.2007 r. nr (...)2007 r., z 23.10.2007 r. nr FV (...), z 27.11.2007 r. nr FV (...), z 21.12.2007 r. nr FV (...), z 21.12.2007 r. nr FV (...),
- z 24.01.2008 r. nr FV (...), z 22.02.2008 r. nr FV (...), z 24.04.2008 r. nr FV (...), z 23.05.2008 r. nr FV (...), z 26.06.2008 r. nr FV (...), z 29.08.2008 r. nr FV (...), z 15.10.2008 r. nr FV (...), z 28.10.2008 r. nr FV (...), z 25.11.2008 r. nr FV (...), z 29.12.2008 r. nr FV (...)

które to faktury były nierzetelne, ponieważ nie dokumentowały rzeczywistego przebiegu operacji gospodarczych, a usługi w nich opisane nie zostały wykonane, przedstawiając jednocześnie te faktury B. S. właścicielce Biura (...), prowadzącej księgi tej firmy, do zaksięgowania, przez co rejestry zakupu dla potrzeb VAT Spółki (...) za okres od 01 grudnia 2005 r. do 31 grudnia 2008 r. były nierzetelne, przez co uszczuplił podatek od towarów i usług firmy (...) Sp. z o.o. za grudzień 2005 r. na kwotę 1.540 zł, za styczeń 2006 r. na kwotę 1.541 zł, za luty 2006 r. na kwotę 2.200 zł, za marzec 2006 r. na kwotę 770 zł, za kwiecień 2006 r. na kwotę 1.803 zł, za maj 2006 r. na kwotę 4.180 zł, za czerwiec 2006 r. na kwotę 1.881 zł, za lipiec 2006 r. na kwotę 858 zł, za sierpień 2006 r. na kwotę 5.326 zł, za wrzesień 2006 r. na kwotę 3.740 zł, za październik 2006 r. na kwotę 5.928 zł, za listopad 2006 r. na kwotę 2.968 zł, za grudzień 2006 r. na kwotę 15.195 zł, za styczeń 2007 r. na kwotę 9.856 zł, za luty 2007 r. na kwotę 4.223 zł, za marzec 2007 r. na kwotę 6.732 zł, za kwiecień 2007 r. na kwotę 7.297 zł, za maj 2007 r. na kwotę 6.308 zł, za czerwiec 2007 r. na kwotę 9.436 zł, za lipiec 2007 r. na kwotę 3.145 zł, za sierpień 2007 r. na kwotę 9.575 zł, za wrzesień 2007 r. na kwotę 5.057 zł, za październik 2007 r. na kwotę 4.621 zł, za listopad 2007 r. na kwotę 5.742 zł, za grudzień 2007 r. na kwotę 4.755 zł, za styczeń 2008 r. na kwotę 5.795 zł, za luty 2008 r. na kwotę 5.313 zł, za kwiecień 2008 r. na kwotę 3.236 zł, za maj 2008 r. na kwotę 6.312 zł, za czerwiec 2008 r. na kwotę 4.644 zł, za sierpień 2008 r. na kwotę 6.930 zł, za październik 2008 r. na kwotę 9.368 zł, za listopad 2007 r. na kwotę 4.620 zł, za grudzień 2008 r. na kwotę 2.838 zł, łącznie na kwotę 173.726 zł, czym naruszył art. 5, art. 7 ust. 1, art. 8 ust. 1, art. 15 ust. 1 i 2, art. 19 ust. 1 i 2, art. 29 ust. 1, art. 86 ust. 1, ust. 2 pkt 1 lit. a, ust. 12, art. 88 ust. 3a pkt 1 lit. a, pkt 4 lit. a, art. 99 ust. 1 i ust. 12, art. 109 ust. 3 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. Nr 54, poz.535 ze zm.) oraz art. 193 § 1 i 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2005 r. Nr 8, poz. 60 ze zm.), tj. o przestępstwo skarbowe z art. 56 § 2 kks w zb. z art. 61 § 1 kks oraz w zb. z art. 62 § 2 kks w zw. z art. 6 § 2 kks i art. 9 § 1 i 3 kks i z art. 7 § 1 kks.

Oskarżył również M. Z. o to, że działając w okresie od 01 grudnia 2005 r. do 16 stycznia 2009 r. jako prezes zarządu firmy (...) Sp. z o.o. w G. ul. (...) lok. 1, wspólnie i w porozumieniu z członkami zarządu tej firmy (...), z góry powziętym zamiarem nierzetelnego prowadzenia ksiąg, spowodował podanie przez Spółkę nieprawdy w złożonych do Drugiego Urzędu Skarbowego w G. deklaracjach w zakresie podatku od towarów i usług (...) -7 za okres od grudnia 2005 r. do grudnia 2008 r., zawiązując podatek naliczony VAT wynikający z faktur VAT wystawionych przez podwykonawcę firmy (...) Sp. z o.o., tj. Firmę (...) J. K., (...), (...)-(...) B., za zakup usług naprawy terminali, modemów, anten, instalacji torów antenowych, stacji bazowych, usług testerskich, tj.:

- z 14.12.2005 r. nr FV (...),
- z 27.01.2006 r. nr FV (...), z 24.02.2006 r. nr (...), z 28.03.2006 r. nr FV (...), z 28.04.2006 r. nr FV (...), z 26.05.2006 r. nr FV (...), z 27.06.2006 r. nr FV (...), z 27.06.2006 r. nr FV (...), z 28.07.2006 r. nr FV (...), z

18.08.2006 r. nr FV (...), z 26.09.2006 r. nr FV (...), z 25.10.2006 r. nr FV (...), z 30.10.2006 r. nr FV (...), z 24.11.2006 r. nr FV (...), z 04.12.2006 r. nr FV (...), z 21.12.2006 r. nr FV (...), z 29.12.2006 r. nr FV (...),

- z 19.01.2006 r. nr FV (...), z 23.01.2007 r. nr FV (...), z 22.02.2007 r. nr FV (...), z 15.03.2007 r. nr FV (...), z 24.04.2007 r. nr FV (...), z 30.05.2007 r. nr FV (...), z 30.05.2007 r. nr FV (...), z 25.06.2007 r. nr FV (...), z 29.06.2007 r. nr FV (...), z 28.06.2007 r. nr FV (...), z 30.07.2007 r. nr FV (...), z 24.08.2011 r. nr FV (...), z 25.09.2007 r. nr (...)2007 r., z 23.10.2007 r. nr FV (...), z 27.11.2007 r. nr FV (...), z 21.12.2007 r. nr FV (...), z 21.12.2007 r. nr FV (...),
- z 24.01.2008 r. nr FV (...), z 22.02.2008 r. nr FV (...), z 24.04.2008 r. nr FV (...), z 23.05.2008 r. nr FV (...), z 26.06.2008 r. nr FV (...), z 29.08.2008 r. nr FV (...), z 15.10.2008 r. nr FV (...), z 28.10.2008 r. nr FV (...), z 25.11.2008 r. nr FV (...), z 29.12.2008 r. nr FV (...)

które to faktury były nierzetelne, ponieważ nie dokumentowały rzeczywistego przebiegu operacji gospodarczych, a usługi w nich opisane nie zostały wykonane, przedstawiając jednocześnie te faktury B. S. właścicielce Biura (...), prowadzącej księgi tej firmy, do zaksięgowania, przez co rejestry zakupu dla potrzeb VAT Spółki (...) za okres od 01 grudnia 2005 r. do 31 grudnia 2008 r. były nierzetelne, przez co uszczuplił podatek od towarów i usług firmy (...) Sp. z o.o. za grudzień 2005 r. na kwotę 1.540 zł, za styczeń 2006 r. na kwotę 1.541 zł, za luty 2006 r. na kwotę 2.200 zł, za marzec 2006 r. na kwotę 770 zł, za kwiecień 2006 r. na kwotę 1.803 zł, za maj 2006 r. na kwotę 4.180 zł, za czerwiec 2006 r. na kwotę 1.881 zł, za lipiec 2006 r. na kwotę 858 zł, za sierpień 2006 r. na kwotę 5.326 zł, za wrzesień 2006 r. na kwotę 3.740 zł, za październik 2006 r. na kwotę 5.928 zł, za listopad 2006 r. na kwotę 2.968 zł, za grudzień 2006 r. na kwotę 15.195 zł, za styczeń 2007 r. na kwotę 9.856 zł, za luty 2007 r. na kwotę 4.223 zł, za marzec 2007 r. na kwotę 6.732 zł, za kwiecień 2007 r. na kwotę 7.297 zł, za maj 2007 r. na kwotę 6.308 zł, za czerwiec 2007 r. na kwotę 9.436 zł, za lipiec 2007 r. na kwotę 3.145 zł, za sierpień 2007 r. na kwotę 9.575 zł, za wrzesień 2007 r. na kwotę 5.057 zł, za październik 2007 r. na kwotę 4.621 zł, za listopad 2007 r. na kwotę 5.742 zł, za grudzień 2007 r. na kwotę 4.755 zł, za styczeń 2008 r. na kwotę 5.795 zł, za luty 2008 r. na kwotę 5.313 zł, za kwiecień 2008 r. na kwotę 3.236 zł, za maj 2008 r. na kwotę 6.312 zł, za czerwiec 2008 r. na kwotę 4.644 zł, za sierpień 2008 r. na kwotę 6.930 zł, za październik 2008 r. na kwotę 9.368 zł, za listopad 2007 r. na kwotę 4.620 zł, za grudzień 2008 r. na kwotę 2.838 zł, łącznie na kwotę 173.726 zł, czym naruszył art. 5, art. 7 ust. 1, art. 8 ust. 1, art. 15 ust. 1 i 2, art. 19 ust. 1 i 2, art. 29 ust. 1, art. 86 ust. 1, ust. 2 pkt 1 lit. a, ust. 12, art. 88 ust. 3a pkt 1 lit. a, pkt 4 lit. a, art. 99 ust. 1 i ust. 12, art. 109 ust. 3 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. Nr 54, poz.535 ze zm.) oraz art. 193 § 1 i 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2005 r. Nr 8, poz. 60 ze zm.), tj. o przestępstwo skarbowe z art. 56 § 2 kks w zb. z art. 61 § 1 kks oraz w zb. z art. 62 § 2 kks w zw. z art. 6 § 2 kks i art. 9 § 1 i 3 kks i z art. 7 § 1 kks.

/Akt oskarżenia k. 344-349/

Oskarżony W. L. jest żonaty, posiada troje dzieci, na jego utrzymaniu pozostają żona i dzieci. Posiada wykształcenie wyższe, jego wyuczony zawód to technik radioelektronik. Oskarżony prowadzi spółkę cywilną z zakresu telekomunikacyjnego z dochodem około 5.000-6.000 zł miesięcznie. Posiada majątek w postaci domu jednorodzinnego, mieszkania oraz jest współwłaścicielem czterech samochodów. Swoją stan zdrowia określa jako dobry, nie był leczony psychiatrycznie ani odwykowo, nie deklaruje uzależnień. W. L. nie był w przeszłości karany.

/Dowód: dane o oskarżonym k. 670; dane o karności k. 720/

Oskarżony R. M. jest żonaty, posiada dwoje dzieci, które pozostają na jego utrzymaniu. Posiada wykształcenie wyższe, jego wyuczony zawód to inżynier telekomunikacji. Prowadzi działalność gospodarczą w dziedzinie telekomunikacji z dochodem w granicach 3.000-4.000 zł miesięcznie. Posiada majątek w postaci domu i samochodu marki S.. Swoją stan zdrowia określa jako dobry, nie był leczony psychiatrycznie ani odwykowo, nie deklaruje uzależnień. R. M. nie był w przeszłości karany.

/Dowód: dane o oskarżonym k. 671; dane o karności k. 721/

Oskarżony M. Z. jest żonaty, posiada dwoje dzieci, na jego utrzymaniu pozostają żona i dzieci. Posiada wykształcenie wyższe, jego wyuczony zawód to inżynier elektronik. Oskarżony prowadzi spółkę cywilną z zakresu telekomunikacyjnego z dochodem około 5.000-6.000 zł miesięcznie. Posiada majątek w postaci domu i samochodu marki V. (...). Swój stan zdrowia określa jako dobry, nie był leczony psychiatrycznie ani odwykowo, nie deklaruje uzależnień. M. Z. nie był w przeszłości karany.

/Dowód: dane o oskarżonym k. 671; dane o karności k. 722/

Oskarżony W. L. przesłuchany w toku postępowania przygotowawczego nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i skorzystał z prawa do odmowy składania wyjaśnień i odpowiedzi na pytania. Stwierdził jedynie, że (...) Sp. z o.o. złożyła odwołanie od decyzji Dyrektora Urzędu Kontroli Skarbowej w G. z dnia 18 sierpnia 2011 r. w przedmiocie określenia podatku VAT za okres od grudnia 2005 r. do grudnia 2008 r.

Podczas pierwszego rozpoznania sprawy przed Sądem oskarżony W. L. ponownie nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Wyjaśnił, że w firmie (...) będąc w trójkę mieli podział, byli podzieleni klientami. Wskazał, że ich firma na początku działalności zajmowała się głównie instalacją urządzeń telekomunikacyjnych, a później również ich naprawą. Podkreślił, że to on odpowiadał w spółce za kontakty z firmą ,J. oraz klientami, podczas gdy M. Z. zajmował się stroną pomiędzy klientem końcowym a spółką oraz zdobywaniem zleceń, zaś R. M. zajmował się implementacją urządzeń nadawczych i instalacjami. Podał, że współpraca z firmą (...) nie odbiegała niczym od współpracy z ich innymi podwykonawcami, którzy naprawiali dla nich sprzęt telekomunikacyjny, jako właściciele sami nie naprawiali, nie znali się na tym i działali na zasadzie pośrednictwa, ich zadaniem było tylko znaleźć osoby, które będą w stanie się tym zająć i to naprawić. Wyjaśnił, że dystrybucja przebiegała w dwojaki sposób, jeżeli podwykonawca znajdował się daleko, to towar był wysyłany kurierem, jeżeli blisko, spółka korzystała z własnych pojazdów. Dodał, że ze wszystkimi podwykonawcami rozliczali się na zasadzie zwrotu naprawionych ilości, a z klientami końcowymi rozliczali się na zasadzie przekazówek z numerami seryjnymi. Wskazał, że odbierając sprzęt od podwykonawców sprawdzali tylko ilość i starali się znaleźć taki sposób naprawy, aby wynik finansowy był pozytywny dla spółki, zaś klient końcowy był zadowolony. Oskarżony stwierdził, że zdarzało się, iż do firmy ,J. zawoził sprzęt osobiście, wymiana sprzętu odbywała się także w Ż.. Dodał, że wszystkie płatności za naprawiony sprzęt, który musiał być uprzednio potwierdzony przez klienta końcowego, wykonywali w drodze przelewu elektronicznego. Wskazał, że nie była mu całkowicie znana sytuacja współpracy pomiędzy firmą (...) a N. (...) czy P. i o tym, że takie firmy istniały, dowiedzieli się podczas kontroli w ich firmie. Wyjaśnił, że nie weryfikowali swoich podwykonawców, czy posiadają odpowiedni sprzęt i umiejętności, nie mieli w umowach, że podwykonawca nie może zlecić naprawy innej firmie, mieli termin naprawy, ale był on tylko na umowie i nie był respektowany, albowiem głównie naprawiali sprzęt pogwarancyjny i często byli jedynymi, którzy chcieli się podjąć tej naprawy. Odpowiadając na pytania oskarżony dodał, że umowa z J. K. była taka jak z każdą firmą podwykonawczą, że większość elementów powinni sobie demontować z urządzeń, które fizycznie nie dały się już naprawić, i używać tam, gdzie można było naprawić urządzenie, zdarzały się sytuacje, że zamawiali dla podwykonawców elementy z C. albo spoza Polski i w stosunku do pana K. zamówienia takie były chyba dwukrotnie. Stwierdził, że nie byli w stanie weryfikować dokonanej naprawy, gdyż nie mieli stacji bazowej i urządzeń i było to technicznie niemożliwe, weryfikacji dokonywał klient końcowy. Oskarżony opisał również, że mieszka niedaleko J. K. i podczas przypadkowego spotkania dowiedział się, że J. K. pracuje w Ł. i wykonuje podobne prace jak on wtedy, zapisał sobie numer telefonu J. K. na wypadek, gdyby w przyszłości potrzebowali takiego podwykonawcy, osoby, która wspomogłaby ich w wykonaniu zlecenia, skontaktował się z nim dopiero po trzech latach z zapytaniem, gdyż mieli coraz więcej zleceń. Podkreślił raz jeszcze, że był jedynym w ich spółce, który utrzymywał kontakty z J. K., jako że mieli nieformalny podział. W. L. podtrzymał wcześniejsze wyjaśnienia i dodał, że nie był u żadnego innego z ich podwykonawców.

Oskarżony W. L. podczas przesłuchania w toku ponownego rozpoznania sprawy raz jeszcze nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i skorzystał z prawa do odmowy składania wyjaśnień. Podtrzymał wcześniejsze wyjaśnienia i odpowiadając na pytania dodał, że nie bywał u innych podwykonawców, zaś u J. K. był raczej więcej niż

raz po to, aby zawieźć sprzęt albo go odebrać, nie pamięta dokładnego adresu, ale był to dom jednorodzinny, raczej jego miejsce zamieszkania.

/Dowód: wyjaśnienia oskarżonego W. L. k. 178, 364-365, 671-672/

Oskarżony R. M. przesłuchany w toku postępowania przygotowawczego nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i skorzystał z prawa do odmowy składania wyjaśnień oraz odpowiedzi na pytania.

Podczas pierwszego rozpoznania sprawy przed Sądem oskarżony R. M. ponownie nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Wyjaśnił, że w firmie (...) pracował od 2002 r. na stanowisku specjalisty ds. implementacji i jednocześnie był Wiceprezesem Zarządu, zajmował się implementacją systemów radiokomunikacyjnych, systemem transmisyjnym oraz wykonywał projekty pod planowanie radiowe dla instytucji państwowych w ramach projektów unijnych. Wskazał, że mieli nieformalny podział na klientów i podwykonawców, których dobierali sobie pod zadania w ramach ich kompetencji. Podkreślił, że nie utrzymywał kontaktów z J. K., nie był on bezpośrednio jego klientem i nie znał szczegółów współpracy między W. L. a J. K.. Oskarżony podtrzymał wcześniejsze wyjaśnienia.

Oskarżony R. M. podczas przesłuchania w toku ponownego rozpoznania sprawy po raz kolejny nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i skorzystał z prawa do odmowy składania wyjaśnień. Podtrzymał wcześniejsze wyjaśnienia i dodał, że J. K. widział tylko w sądzie, a wcześniej nie pamięta, bo pojawiała się dużo ludzi.

/Dowód: wyjaśnienia oskarżonego R. M. k. 226, 365-366, 672/

Oskarżony M. Z. przesłuchany w toku postępowania przygotowawczego nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i skorzystał z prawa do odmowy składania wyjaśnień oraz odpowiedzi na pytania.

Podczas pierwszego rozpoznania sprawy przed Sądem oskarżony M. Z. ponownie nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Wyjaśnił, że prowadzenie firmy opierało się na pozyskiwaniu zleceń i w miarę możliwości wykonywaniu ich samodzielnie, wcześniej pracowali w dużej firmie i mieli kontakty z dużymi operatorami, warunkiem współpracy było pozyskanie jak największej liczby zleceń i zaprezentowanie jak największego wachlarza usług, zaś kiedy rynek instalacyjny skurczył się, to ich firma jako jedyna w Polsce oferowała naprawę sprzętu pogwarancyjnego. Dodał, że bardzo ważnym kryterium współpracy była dla klientów cena, oferowali takie ceny, że zawsze mieli zysk. Zaprzeczył, aby któraś z ich napraw była kwestionowana przez któregokolwiek z klientów, nigdy nie płacili żadnych kar ani odsetek za niewywiązanie się z terminu czy zakresu naprawy. Oskarżony wyjaśnił, że były ustalane terminy napraw, ale nie trzymali się ich sztywno, ponieważ zleceniodawcy uważali, że naprawa może trwać dłużej, albowiem to podnosi jej skuteczność, wygodne dla wszystkich stron było też to, że mogli korzystać z części i podzespołów urządzeń, które już nie nadawały się do naprawy. Wskazał, że w ich umowach nie było zapisów, że nie mogą podzlecać dalej usług, dlatego nie musieli sami wykonywać napraw i mogli zająć się stroną logistyczną, a mając większą ilość podwykonawców mogli przyjąć więcej sprzętu do naprawy. Stwierdził, że podwykonawców było kilku w całej Polsce i z wszystkimi rozliczali się w taki sam sposób, tj. płacili im za efekty wykonanej pracy, za ilość sztuk naprawionych sprzętów, która była weryfikowana przez klienta, który po sprawdzeniu informował ich, że sprzęt działa i mogą wystawić fakturę. Dodał, że fakturowali dokładnie za tyle urządzeń, ile potwierdził klient. Oskarżony podał ponadto, że ważnym kryterium przy wyborze podwykonawcy było to, czy podejmie się on naprawić sprzęt, wysyłali mu próbną partię sprzętu i jeżeli wróciły naprawione i klient to potwierdził, to kontynuowali współpracę i wysyłali kolejne sprzęty. Wyjaśnił, że nie robili podwykonawcom ograniczeń co do możliwości zlecenia prac dalszym podmiotom, a ponieważ podwykonawcy byli z całej Polski, to nie byli w stanie sprawdzić, czy oni sami naprawiali sprzęt, czy zlecili to komuś w całości albo w jakimś zakresie. Wskazał, że ich nie weryfikowano pod kątem umiejętności naprawy sprzętu i również oni nie przeprowadzali takiej weryfikacji co do podwykonawców. Dodał, że w celu minimalizowania kosztów organizowali transport sami lub we współpracy z podwykonawcą. Na koniec oskarżony stwierdził, że w związku z nieformalnym podziałem obowiązków był bardziej odpowiedzialny za pozyskanie zleceń, J. K. spotkał może raz przypadkowo w firmie, nie pamięta w jakiej okoliczności. Oskarżony podtrzymał wcześniejsze wyjaśnienia.

Oskarżony M. Z. podczas przesłuchania w toku ponownego rozpoznania sprawy raz jeszcze nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i skorzystał z prawa do odmowy składania wyjaśnień oraz odpowiedzi na pytania. Podtrzymał wcześniejsze wyjaśnienia.

/Dowód: wyjaśnienia oskarżonego M. Z. k. 207, 366-367, 672/

Sąd zważył, co następuje:

W ocenie Sądu na podstawie ujawnionego w toku przewodu sądowego materiału dowodowego należy uznać, że oskarżony W. L. dopuścił się popełnienia czynu zarzucanego mu w akcie oskarżenia z koniecznością dokonania jedynie drobnych zmian opisu przedmiotowego czynu. Sąd uznał natomiast, iż materiał ten nie daje wystarczających podstaw do uznania, aby oskarżeni R. M. i M. Z. dopuścili się popełnienia zarzucanych im w akcie oskarżenia czynów, w związku z czym wobec tych oskarżonych zapadł wyrok uniewinniający.

Do powyższego wniosku Sąd doszedł po analizie całokształtu zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego. Poczynione ustalenia faktyczne Sąd opierał na dowodach w postaci dokumentów, w tym protokole kontroli skarbowej przeprowadzonej w (...) Sp. z o.o. w G., kopiach faktur wystawionych na rzecz tej spółki przez (...), kopiach deklaracji podatkowych VAT-7 złożonych przez wskazaną spółkę do Drugiego Urzędu Skarbowego w G. w okresie wskazanym w zarzutach, decyzjach Dyrektora Urzędu Kontroli Skarbowej w G. i Dyrektora Izby Skarbowej w G. dotyczących (...) Sp. z o.o. i podatku VAT, ale także dotyczących F.W. J. J. K. i podmiotów, które miały wykonywać dla tego ostatniego prace jako podwykonawcy. Ponadto Sąd uwzględnił dokumenty w postaci umowy o prowadzenie ksiąg rachunkowych wymienionej wyżej spółki, umowy zawartej przez tę spółkę z F.W. J. J. K., dokumentów dotyczących zatrudnienia J. K. na terenie Niemiec w części okresu wskazanego w zarzutach i wreszcie odpisu wyroku dotyczącego J. K.. To przede wszystkim wymienione dokumenty posłużyły Sądowi do poczynienia szczegółowych ustaleń faktycznych w niniejszej sprawie. Ustalenia te zostały jednak poczynione także na podstawie zeznań świadków B. S., M. J. i A. K., które jako jasne, logiczne i konsekwentne Sąd uznał za wiarygodne, a także na podstawie wyjaśnień oskarżonych R. M. i M. Z., albowiem ze wskazanych dalej względów Sąd nie znalazł podstaw do odmówienia im wiarygodności.

W świetle treści omówionych wyżej dowodów Sąd za jedynie częściowo wiarygodne uznał natomiast wyjaśnienia oskarżonego W. L. oraz zeznania świadka J. K., albowiem w wielu fragmentach nie współgrały one z omówionymi wyżej dowodami, zaś w przypadku zeznań J. K. były również niekonsekwentne, niejasne i nielogiczne. Wyjaśnienia i zeznania tych osób Sąd uznał za wiarygodne tylko w tych częściach, w których korespondowały one z innymi dowodami. Zdaniem Sądu treść pozostałej części wyjaśnień złożonych przez oskarżonego W. L. stanowi przejaw przyjętej przez niego linii obrony, mającej na celu uniknięcie odpowiedzialności karnej za zarzucany mu w niniejszej sprawie czyn.

Jak już wyżej wskazano, istotną rolę dla poczynienia ustaleń faktycznych w niniejszej sprawie miały dowody w postaci dokumentów. W ocenie Sądu wszystkie wymienione wyżej dokumenty należało uznać za pełnowartościowy materiał dowodowy, zostały one bowiem wydane przez uprawnione do tego organy, zaś ich treść nie budzi wątpliwości Sądu.

Z protokołu kontroli skarbowej (k. 1d.-45) przeprowadzonej w (...) Sp. z o.o. w G. wynika w sposób szczegółowy i jasny, jakie dokładnie nieprawidłowości w zakresie rozliczenia przez tę spółkę podatku VAT za okres wskazany w zarzutach zostały w ramach tej kontroli wykryte, co będzie jeszcze dalej omawiane. Ustalenia w tym zakresie, podzielane przez Sąd w niniejszej sprawie, zostały następnie jasno i precyzyjnie przedstawione w decyzji Dyrektora Urzędu Skarbowego w G. z dnia 18 sierpnia 2011 r. (k.130-157) oraz w utrzymującej ją w mocy decyzji Dyrektora Izby Skarbowej w G. z dnia 12 grudnia 2011 r. (k. 185-205) i zdaniem Sądu zbędne jest ponowne przytaczanie obszernych rozważań, zawartych w uzasadnieniach tych decyzji. Wymienione dokumenty uwzględniają przy tym treść zabezpieczonych w niniejszej sprawie dowodowo kopii faktur wystawionych przez F.W. J. J. K. dla (...) Sp. z o.o. (k. 50-83) oraz kopii deklaracji VAT-7 złożonych przez tę ostatnią spółkę w okresie objętym zarzutami (k. 88-124), które to dokumenty również zostały przez Sąd uwzględnione przy dokonywaniu ustaleń faktycznych. Wymienione dokumenty miały szczególnie istotne znaczenie przy dokonywaniu ustaleń faktycznych w niniejszej sprawie.

Sąd wziął jednak pod uwagę również kopię umowy podwykonawczej zawartej pomiędzy (...) Sp. z o.o. a F.W. J. J. K. (k. 438-442), z której wynika charakter stosunku prawnego łączącego te podmioty, aczkolwiek warto zauważyć, że umowa ta została zawarta już w trakcie biegu okresu wskazanego w zarzutach, tj. w styczniu 2007 r., i nie mogła regulować kontaktów między tymi podmiotami we wcześniejszym okresie, zaś jej późniejsze zawarcie w ocenie Sądu mogło mieć na celu próbę potwierdzenia istnienia rzeczywistych kontaktów gospodarczych pomiędzy tymi podmiotami, pomimo że zdaniem Sądu w świetle innych dowodów miały one charakter czysto fikcyjny. Do poczynienia tego ostatniego ustalenia posłużyły Sądowi także dowody w postaci dokumentów dotyczących zatrudnienia J. K. (k. 469-484), z których wynika, że ten ostatni w części okresu, w którym wystawiał wymienione wyżej faktury na rzecz (...) Sp. z o.o. w G., tj. w okresach od 21 września 2005 r. do 06 lutego 2006 r. i od 13 marca 2006 r. do 15 września 2006 r. wykonywał dla dwóch firm prace na terenie Niemiec i co do zasady nie przebywał wówczas w Polsce, a tym samym w ocenie Sądu nie miał realnej możliwości wykonywania wówczas jakichkolwiek prac na rzecz spółki prowadzonej przez oskarżonych. Warto natomiast zauważyć, że w tych okresach zostało przez J. K. wystawionych dziewięć spośród faktur wymienionych w zarzutach. Do dokonania wspomnianego wyżej ustalenia posłużyły Sądowi także dowody w postaci kopii decyzji Dyrektora Urzędu Kontroli Skarbowej w G. dotyczących F. J. J. K. (k. 414-436), a także firm, które miały być jego podwykonawcami i w szczególności wykonywać dla niego usługi zlecone wcześniej przez (...) Sp. z o.o., tj. (...) Sp. z o.o. w W. (k. 372-381), (...) Sp. z o.o. w W. (k. 382-396) i (...) Sp. z o.o. w W. (uprzednio (...) Sp. z o.o. w W., k. 397-411), w których to dokumentach znajduje potwierdzenie okoliczność wynikająca ze wskazanego wyżej protokołu kontroli dotyczącego (...) Sp. z o.o., iż te ostatnie trzy podmioty nie prowadziły żadnej realnej działalności gospodarczej i zajmowały się jedynie wystawianiem nierzetelnych dokumentów, w tym faktur VAT, co potwierdza, iż nie mogły wykonać jako podwykonawcy prac zleconych J. K. przez spółkę prowadzoną przez oskarżonych, co z kolei potwierdza fikcyjny charakter czynności objętych fakturami wystawionymi przez J. K. dla tej spółki. Okoliczności te znajdują potwierdzenie również w treści odpisu wyroku Sądu Rejonowego w Kartuzach dotyczącego J. K. (k. 678-680), którym to wyrokiem został on skazany za przestępstwo skarbowe kwalifikowane z art. 56 § 1 kks w zw. z art. 6 § 2 kks w zw. z art. 18 § 3 kk w zw. z art. 20 § 2 kks, polegające na ułatwieniu innym podmiotom, w tym (...) Sp. z o.o. w G., uszczuplenie podatku od towarów i usług za miesiące od grudnia 2005 r. do maja 2008 r. poprzez wystawienie na rzecz tych podmiotów nierzetelnych faktur VAT, przy czym wyrok ten obejmował znaczną część faktur objętych zarzutami również w niniejszej sprawie.

Spośród dowodów dokumentarnych Sąd miał ponadto na uwadze umowę o prowadzenie ksiąg rachunkowych zawartą pomiędzy (...) Sp. z o.o. a B. S. (k. 239-247), z której wynika zakres i charakter czynności wykonywanych przez tę ostatnią na rzecz wymienionej spółki.

Jak już wyżej wskazano, Sąd uznał za wiarygodne świadka B. S., albowiem były one jasne, logiczne, konsekwentne, jak również współgrały z omówionymi już dowodami dokumentarnymi, w szczególności ostatnim z nich. Z zeznań tego świadka wynika, że biuro rachunkowe, które prowadziła, zajmowało się sprawami związanymi z księgowością i rozliczeniami spółki (...) Sp. z o.o., przy czym świadek opisała przebieg współpracy z tą spółką oraz wskazała, w jaki sposób były do jej biura dostarczane dokumenty spółki. Z jej zeznań wynika, że faktury dostarczane przez klientów, jeżeli były prawidłowo opisane pod względem merytorycznym, były księgowane, natomiast świadek, z uwagi na dużą ilość przedkładanej jej dokumentacji, nie była w stanie podać szczegółów dotyczących faktur wystawionych przez J. K.. Ponadto świadek potwierdziła, iż to ona na podstawie rejestrów z wydruku systemowego sporządzała deklaracje VAT. Wszystkie podane przez tego świadka okoliczności korespondują z innymi dowodami.

Sąd poczynione ustalenia opierał również na jasnych, logicznych i konsekwentnych, a przez to wiarygodnych zeznaniach świadka M. J.. Z treści jej zeznań wynika, że w okresie objętym zarzutami zamieszkiwała niedaleko świadka J. K., który wynajmował mieszkanie od jej teściowej, zaś bywając u teściowej niemal codziennie na terenie posesji nie widziała żadnego z oskarżonych, jak również nie widziała, aby do J. K. były przywożone jakiegokolwiek urządzenia, z którymi wykonywałby on prace, aczkolwiek świadek zaznaczyła, że w przypadku przywiezienia ich samochodem osobowym mogłaby tego nie zauważyć. Świadek opisała ponadto charakter mieszkania wynajmowanego przez J. K., które było niewielkie, miało okna tylko z jednej strony i było częściowo ciemne, zaś J. K. zamieszkiwał w nim wraz z żoną i trójką dzieci, nie wynajmował przy tym żadnych pomieszczeń gospodarczych czy garażu, albowiem

pomieszczeń takich nie było w ogóle na terenie tej nieruchomości. Z jej zeznań wynika przy tym, że nic jej nie wiadomo, aby J. K. prowadził działalność gospodarczą, w tym nie zgłaszał tego właścicielom lokalu. Okoliczności podane przez omawianego świadka przemawiają za przyjęciem ustalenia, iż J. K. nie miał realnej możliwości osobistego wykonywania w miejscu swojego zamieszkania usług zleconych mu przez (...) Sp. z o.o. i tym samym ich nie wykonywał.

Za wiarygodne Sąd uznał również jasne, logiczne i konsekwentne zeznania świadka A. K., pracownika spółki (...), który zeznawał na okoliczności dotyczące charakteru prac, jakie miał wykonywać J. K. dla spółki prowadzonej przez oskarżonych w świetle opisów faktur wystawionych przez niego dla tej spółki. W szczególności świadek opisał urządzenia wskazane w tych fakturach, w tym ich gabaryty, to, jaki sprzęt jest potrzebny do naprawy tego typu urządzeń czy instalacji, w tym że do rozpoczęcia naprawy niezbędne są odpowiednie urządzenia diagnozujące, niekiedy drogie. Ponadto przyznał, że mogą mieć miejsce sytuacje, że do naprawy sprzętu wystarczy jego osuszenie czy oczyszczenie, zaś ich naprawy w większości przypadków jest w stanie wykonać osoba dysponująca ogólną wiedzą elektroniczną. Z zeznań świadka wynika również, iż instalacje torów antenowych są prowadzone na wysokości i do ich wykonania potrzebny jest udział dwóch osób, podobnie jest w przypadku instalacji stacji bazowych. W konsekwencji zdaniem Sądu zeznania omawianego świadka przemawiają za ustaleniem, iż J. K. samodzielnie nie mógł wykonać niektórych spośród usług zleconych mu w świetle treści faktur przez (...) Sp. z o.o.

Istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy miały zeznania świadka J. K., jednak z zasygnalizowanych już wyżej względów zdaniem Sądu należy je uznać za w przeważającej części niewiarygodne. Za wiarygodne należy uznać jedynie tę część zeznań omawianego świadka, która dotyczy kwestii ogólnych, takich jak jego wykształcenie czy doświadczenie zawodowe. W pozostałej części Sąd z wielu przyczyn uznał zeznania tego świadka za niewiarygodne.

Przesłuchany jeszcze w charakterze podejrzanego J. K. przyznał się do popełnienia czynu polegającego na posługiwaniu się w prowadzeniu jego działalności nierzetelnymi fakturami wystawionymi m. in. przez spółki (...), co wskazuje, iż przyznał wówczas, że podmioty te nie wykonywały realnie na jego rzecz jakichkolwiek usług jako np. podwykonawcy. Natomiast przesłuchany już w charakterze świadka w niniejszej sprawie J. K. zeznał, że znał wcześniej W. L., co koresponduje z wyjaśnieniami tego ostatniego, i po skontaktowaniu się z nim wykonywał na zlecenie (...) Sp. z o.o. głównie prace polegające na naprawie różnych urządzeń telekomunikacyjnych, przy czym część tych prac zlecał podwykonawcy, który prawdopodobnie wystawiał nielegalne faktury (stwierdzenie takie samo w sobie jest niejasne, ponadto świadek nie wskazał wówczas, jakiego podwykonawcę miał na myśli). Dodał, że prace te często sprowadzały się do osuszenia zawilgoconych urządzeń, wykonywał je w swoim mieszkaniu i nie kupował do nich części, ale wykorzystywał części z innych urządzeń, opisał również narzędzia, które służyły mu do wykonania tych prac. Nie kwestionując wykonywania pracy na terenie Niemiec w datach wynikających z dokumentacji J. K. zeznał, że zjeżdżał do kraju co pewien czas na tydzień lub dwa, każdego miesiąca był w domu i jeżeli w danym dniu została wystawiona faktura, to musiał być wówczas w kraju. Świadek potwierdził natomiast, że kontaktował się głównie z W. L. i z nim dokonywał uzgodnień, aczkolwiek znał również pozostałych oskarżonych, co koresponduje z treścią ich wyjaśnień i to stwierdzenie zdaniem Sądu należy uznać za wiarygodne. Z drugiej strony niejasne są dalsze twierdzenia J. K., że nie jest w stanie podać, co wykonywał sam, a co podwykonawcy, albowiem po chwili stwierdził, że wszystko wykonywał sam, by jeszcze po chwili, że w głównej mierze wykonywał sam, by po chwili zeznać, że podwykonawcy wykonywali prace i „nie byli z kosmosu”, zaś po zadaniu pytania, dlaczego z dokumentacji jego firmy wynika, że wszystkie usługi wykonywali podwykonawcy, zeznał, że też wykonywał te usługi, zaś „w dokumentach jest tak, bo tak jest”, co ponownie jest stwierdzeniem zdecydowanie niejasnym. Podobne zeznania świadek złożył podczas przesłuchania w toku ponownego rozpoznania sprawy, nie rozwiewając wskazanych wyżej niejasności i w znacznej części zasłaniając się brakiem pamięci co do szczegółów zdarzeń.

Odnosząc się do zeznań świadka J. K. przede wszystkim wskazać należy, iż wynika z nich, że prace zleczone mu przez (...) Sp. z o.o. miał on wykonywać po części samodzielnie, a po części za pomocą wskazanych już wyżej podwykonawców, co wynika także z dokumentacji prowadzonej przez niego firmy (z tej wynika wręcz, że niemal wszystkie przedmiotowe prace zlecał on podwykonawcom). Świadek nie był przy tym w sposób jasny i logiczny wskazać, w jakim zakresie prace były wykonywane na poszczególne z tych sposobów, co zostało już wyżej wykazane.

Natomiast z innych, omówionych już wyżej dowodów wynika, że prace zlecone J. K. przez spółkę prowadzoną przez oskarżonych nie mogły zostać wykonane w żaden z tych dwóch sposobów, co wskazuje na niewiarygodność zeznań świadka odnośnie ich rzeczywistego wykonania.

Zdaniem Sądu niemożliwym jest, aby część prac została realnie zlecona przez J. K. podwykonawcom. Jak już bowiem wyżej wskazano, podmioty te, wynikające z dokumentacji firmy prowadzonej przez świadka, nie prowadziły żadnej rzeczywistej działalności gospodarczej, ich działalność miała charakter fikcyjny i sprowadzała się w istocie do wystawiania dokumentacji, w tym faktur VAT. Wynika to w szczególności z omówionych wyżej dowodów dokumentarnych w postaci protokołu kontroli i decyzji Dyrektora Urzędu Kontroli Skarbowej w G.. Tym samym podmioty te nie mogły być podwykonawcami F. J. J. K. i wykonywać napraw zleconych temu ostatniemu przez (...) Sp. z o.o.

W ocenie Sądu zeznania świadka J. K. są niewiarygodne również w części, w której wskazywał on, że część czy nawet większość tych prac wykonywał samodzielnie w swoim mieszkaniu. Przede wszystkim, co wynika w szczególności z okoliczności ustalonych na podstawie zeznań świadków M. J. i A. K., niemożliwym jest, aby świadek dokonywał prac opisanych w fakturach w swoim niewielkim, częściowo ciemnym mieszkaniu, w którym zamieszkiwał z czterema innymi osobami. Należy uznać, że w mieszkaniu tym brak było warunków do wykonania napraw opisanych przez świadka, nawet tych najprostszych, polegających na osuszeniu urządzeń, tym bardziej, że na terenie posesji nie znajdowały się żadne pomieszczenia gospodarcze, w których J. K. mógłby wykonywać przedmiotowe prace czy chociażby magazynować sprzęt, którego naprawę rzekomo miała zlecić mu spółka (...). Tym samym w ocenie Sądu niemożliwym jest, aby przedmiotowy lokal służył świadkowi do wykonywania przedmiotowej działalności gospodarczej. Ponadto z zeznań świadka A. K. jednoznacznie wynika, że część prac opisanych w fakturach, dotyczących w szczególności instalacji torów antenowych i stacji bazowych, nie mogła być wykonywana w warunkach domowych i przez tylko jedną osobę.

Kolejną okolicznością przemawiającą za uznaniem, iż J. K. nie mógł samodzielnie wykonać przynajmniej części prac opisanych w fakturach, jest to, że w odniesieniu do części tych faktur i dat ich wystawienia świadek przebywał poza granicami kraju, albowiem wykonywał prace na terenie Niemiec, zaś zeznania J. K. dotyczące rzekomych częstych pobytów w tym czasie w Polsce nie korespondują z treścią uzyskanej od pracodawców dokumentacji dotyczącej jego zatrudnienia, z której nie wynika, aby J. K. miał wracać do kraju we wskazanych przez niego okresach. Pracodawcy zadeklarowali, że był on zatrudniony na cały etat, oraz wskazali okresy, w których korzystał z urlopu. Tym samym niemożliwym jest, aby w tym samym czasie świadek wykonywał jeszcze usługi związane z własną działalnością gospodarczą na terenie Polski, zaś część opisanych w zarzutach faktur została wystawiona w dniach, w których zgodnie z dokumentacją świadek przebywał poza granicami kraju. Co więcej, w ocenie Sądu należy wykluczyć, by w tym czasie J. K. mógł zlecić te prace podwykonawcom, albowiem nie sposób ustalić, jak wówczas miałyby dojść do przekazania objętego zleceniem sprzętu, który zawsze miał być dostarczany J. K. przez W. L..

Należy również zauważyć, co zostało podkreślone w protokole kontroli, iż w dokumentacji finansowo-księgowej firmy prowadzonej przez J. K. brak jest wydatków, które świadczyłyby o ponoszeniu przez niego kosztów prowadzenia działalności gospodarczej, związanych np. z zakupem narzędzi niezbędnych do wykonania napraw czy z transportem. W ocenie Sądu niemożliwym jest, aby firma ta nie ponosiła żadnych kosztów z tym związanych. Za niewiarygodnością zeznań omawianego świadka przemawia również wynikający z nich brak wiedzy świadka co do części sprzętu, którego napraw miał dokonywać w świetle treści wystawionych faktur. Wreszcie należy zwrócić uwagę, że w stosunku do firmy prowadzonej przez J. K. została wydana decyzja Dyrektora Urzędu Kontroli Skarbowej w G., w której wykazano nierzetelność faktur wystawianych przez wymienionego w okresie od grudnia 2005 r. do maja 2008 r. m. in. na rzecz (...) Sp. z o.o. (jest to większość faktur objętych zarzutami również w niniejszej sprawie) i J. K. nie złożył od tej decyzji odwołania, a ponadto został on prawomocnie skazany za przestępstwo skarbowe kwalifikowane z art. 56 § 1 kks w zw. z art. 6 § 2 kks w zw. z art. 18 § 3 kk w zw. z art. 20 § 2 kks, polegające na ułatwieniu innym podmiotom, w tym (...) Sp. z o.o. w G., uszczuplenia podatku od towarów i usług za miesiące od grudnia 2005 r. do maja 2008 r. poprzez wystawienie na rzecz tych podmiotów nierzetelnych faktur VAT.

Podsumowując powyższą część rozważań wskazać należy, iż zgromadzone, omówione wyżej dowody jednoznacznie wskazują na niewiarygodność zeznań świadka J. K. i na to, że faktury VAT wystawione przez niego na rzecz (...) Sp. z o.o. nie odnosiły się do rzeczywiście wykonanych prac i były nierzetelne. Jak już wyżej wskazano, zeznania omawianego świadka nie tylko nie korespondują z tymi dowodami, ale są też niejasne, nielogiczne i niekonsekwentne, zaś zdaniem Sądu świadek celowo złożył zeznania mające doprowadzić do uniknięcia przez oskarżonych odpowiedzialności karnej za zarzucane im czyny, co odnosi się przede wszystkim do oskarżonego W. L.. Dokumentacja F.W. J. J. K. wskazuje, że naprawy zlecone przez (...) Sp. z o.o. przekazywano dalej podwykonawcom, podczas gdy z materiału dowodowego wynika, że owi podwykonawcy nie mogli wykonać powierzonych im prac, albowiem nie prowadzili rzeczywistej działalności gospodarczej. Z drugiej strony świadek J. K. wskazywał, że prace te wykonywał samodzielnie, jednak z szeregu wskazanych wyżej przyczyn także tę wersję należy uznać za niewiarygodną, albowiem przeprowadzone dowody wykazały, iż świadek nie był w stanie wykonać fakturowanych usług, nie posiadał odpowiedniego zaplecza do wykonania tego rodzaju prac, nie miał odpowiedniego lokalu, nie posiadał specjalistycznego sprzętu, nie mógł pod względem technicznym wykonać części tych prac samodzielnie, a ponadto w części okresu rzekomego wykonania tych prac przebywał poza granicami kraju.

Przy uwzględnieniu powyższych rozważań należy odnieść się do dowodów w postaci wyjaśnień oskarżonych, przy czym w pewnym zakresie wyjaśnienia te, z uwagi na ich zbieżność, można omówić łącznie. Żaden z oskarżonych nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, jednak ich wyjaśnienia w dużej części nie odnoszą się wprost do zarzutów postawionych im w niniejszej sprawie, lecz dotyczą ogólnego funkcjonowania spółki (...) Sp. z o.o., w tym charakteru i przedmiotu prowadzonej przez nią działalności, także w zakresie zlecenia innym podmiotom usług polegających na naprawie urządzeń telekomunikacyjnych, gdzie wspomniana spółka miała działać w charakterze pośrednika. Ponadto z wyjaśnień oskarżonych zgodnie wynika, jaki podział obowiązków przyjęli oni w firmie, w tym to, że kontaktami z J. K. zajmował się jedynie oskarżony W. L.. W tych części Sąd uznał wyjaśnienia oskarżonych za wiarygodne, albowiem korespondują one ze sobą, są jasne i nie stoją w sprzeczności z zasadami logicznego rozumowania oraz wskazaniem doświadczenia życiowego.

Oskarżeni R. M. i M. Z. lakonicznie odnieśli się natomiast do kwestii współpracy prowadzonej przez nich spółki z firmą (...), jednak zdaniem Sądu okoliczność tę można tłumaczyć tym, że skoro oskarżeni ci nie zajmowali się bezpośrednio tą współpracą i znajdowała się ona w sferze działalności trzeciego z oskarżonych, to nie musieli posiadać szczegółowej wiedzy na jej temat. Oskarżony R. M. w tym zakresie wyjaśnił, że nie utrzymywał kontaktów z J. K., nie był on bezpośrednio jego klientem i nie znał szczegółów współpracy między W. L. a J. K.. Z kolei oskarżony M. Z. wyjaśnił, że w związku z nieformalnym podziałem obowiązków był bardziej odpowiedzialny za pozyskanie zleceń, J. K. spotkał może raz przypadkowo w firmie, nie pamięta już w jakiej okoliczności, i nie zajmował się współpracą z wymienionym. Zdaniem Sądu brak jest podstaw do kwestionowania wiarygodności wyjaśnień obu tych oskarżonych także w tym zakresie, albowiem są one jasne i konsekwentne, korespondują one z treścią wyjaśnień W. L. i z treścią zeznań J. K., brak również jakiegokolwiek dowodu, który mógłby podważyć wiarygodność tych wyjaśnień. Okoliczność ta rzutowała w kluczowym stopniu na sposób rozstrzygnięcia sprawy wobec tych oskarżonych, o czym będzie jeszcze dalej mowa.

Z kolei oskarżony W. L. konsekwentnie przyznawał, iż to on w spółce (...) Sp. z o.o. zajmował się kontaktami z J. K., w związku z czym złożył w tym zakresie obszerniejsze wyjaśnienia. Wynika z nich, że oskarżony nawiązał kontakt z J. K. w związku z wcześniejszą znajomością i uzyskiwaniem coraz większej liczby zleceń, współpraca z firmą (...) W. J. nie odbiegała od współpracy z ich innymi podwykonawcami, którzy naprawiali dla nich sprzęt telekomunikacyjny, i zdarzało się, że sprzęt do tej firmy zawoził osobiście lub też wymiana sprzętu odbywała się w połowie drogi w Ż.. Zaprzeczył przy tym, aby znana mu była sytuacja podwykonawców firmy (...), dodając, że o tym, że takie firmy istniały, dowiedzieli się dopiero podczas kontroli w ich firmie.

Ze wskazanych już jednak przy okazji omawiania zeznań świadka J. K. względów w ocenie Sądu brak jest podstaw do ustalenia, aby oskarżony W. L. przekazał jakikolwiek sprzęt do naprawy J. K., zaś ten ani osobiście nie naprawiał przedmiotowego sprzętu, ani nie przekazywał go do naprawy podwykonawcom. Wyjaśnienia oskarżonego W. L., iż przekazywał przedmiotowy sprzęt J. K. m. in. osobiście zawożąc go do miejsca jego zamieszkania, nie

znajdują potwierdzenia w zeznaniach świadka M. J., która w świetle jej zeznań niemal codziennie bywała pod tym adresem i wobec wielości rzekomych zleceń powinna była chociaż w pewnym zakresie zauważyć, w świetle wskazań doświadczenia życiowego, przywiezienie J. K. sprzętu do naprawy, zwłaszcza że jego gabaryty nie były minimalne. Wyjaśnienia te są sprzeczne także z ustaleniem, iż w miejscu zamieszkania J. K. nie tylko nie miał warunków do dokonania naprawy sprzętu, ale nawet do jego przechowywania. W konsekwencji wyjaśnieniom oskarżonego W. L. w tej kwestii nie można dać zdaniem Sądu wiary. Co więcej, przeczy im ustalona okoliczność, że w trakcie części rzekomych zleceń J. K. przebywał poza granicami kraju i wykonywał tam pracę, nie sposób więc stwierdzić, komu W. L. miał wówczas przekazywać urządzenia do naprawy. Ponadto W. L. wyjaśnił, że co do zasady J. K., jak i inne firmy podwykonawcze, elementy do naprawy powinien demontować z urządzeń, które fizycznie nie dały się już naprawić, ale zdarzały się sytuacje, że zamawiali dla podwykonawców elementy z C. albo spoza Polski i w stosunku do J. K. zamówienia takie były chyba dwukrotnie, podczas gdy J. K. tej ostatniej okoliczności nie potwierdził. W. L. wyjaśnił także, że nie byli w stanie weryfikować dokonanej naprawy, gdyż nie mieli stacji bazowej i urządzeń i było to technicznie niemożliwe, natomiast z zeznań J. K. wynika, że miał otrzymać ze spółki (...) Sp. z o.o. tester konieczny do przeprowadzenia napraw, tak więc także te stwierdzenia nie współgrają ze sobą.

Wskazane wyżej okoliczności przemawiają zdaniem Sądu za uznaniem wyjaśnień oskarżonego W. L. w części dotyczącej współpracy z firmą (...) za niewiarygodne. W konsekwencji należy uznać, iż oskarżony ten, w przeciwieństwie do pozostałych oskarżonych, musiał zdawać sobie sprawę, że J. K. faktycznie nie wykonał (ani osobiście, ani za pomocą innego podmiotu) prac opisanych w fakturach VAT, które wystawił na rzecz (...) Sp. z o.o. W efekcie musiał obejmować swoją świadomością również wszystkie pozostałe elementy przypisanego mu czynu, o czym będzie jeszcze dalej mowa.

Mając na uwadze wszystkie powyższe okoliczności Sąd uznał oskarżonego W. L. za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w akcie oskarżenia z tymi odmiennymi ustaleniami, iż z opisu czynu wyeliminował stwierdzenie, iż oskarżony działał wspólnie i w porozumieniu z członkami zarządu firmy (...), w miejsce stwierdzenia, iż oskarżony działał z góry powziętym zamiarem ustalił, iż oskarżony działał w krótkich odstępach czasu w wykonaniu tego samego zamiaru, z opisu czynu wyeliminował zdublowany zapis dotyczący faktury VAT z dnia 21.12.2007 r. nr FV (...), jak również ustalił, iż wskazana w opisie czynu faktura VAT nr (...) została wystawiona w dniu 19.01.2007 r., zaś wskazana w opisie czynu faktura VAT nr (...) została wystawiona w dniu 24.08.2007 r. Pierwsza z wymienionych modyfikacji opisu czynu była konsekwencją uznania, iż brak jest podstaw do przypisania popełnienia zarzucanych im czynów oskarżonym R. M. i M. Z., druga miała na celu doprecyzowanie opisu czynu w kontekście uwzględnienia w jego kwalifikacji prawnej art. 6 § 2 kks, natomiast pozostałe miały na celu wyeliminowanie z opisu czynu ewidentnych omyłek pisarskich zawartych w zarzucie postawionym oskarżonemu W. L..

Sąd nie znalazł natomiast wystarczających podstaw do przypisania popełnienia zarzucanych im czynów także oskarżonym R. M. i M. Z.. Ze wskazanych już względów brak jest bowiem wystarczających podstaw do zakwestionowania wiarygodności wyjaśnień tych oskarżonych w tej kwestii, iż w ramach nieformalnego podziału obowiązków w spółce (...) Sp. z o.o. nie zajmowali się oni kontaktami tej spółki z firmą prowadzoną przez J. K., a tym samym nie musieli posiadać wiedzy na temat rzeczywistego, w istocie fikcyjnego charakteru tych kontaktów, tego, że faktury wystawione przez firmę (...) miały charakter nierzetelny i nie dokumentowały rzeczywistych zdarzeń gospodarczych, a w konsekwencji także tego, iż uwzględnienie tych faktur w dokumentacji księgowej (...) Sp. z o.o. po pierwsze doprowadziło do nierzetelności tych ksiąg (rejestrów zakupu), a po drugie do podania nieprawdy w złożonych do Drugiego Urzędu Skarbowego w G. deklaracjach podatkowych VAT-7 za okres wskazany w zarzutach postawionych oskarżonym. Wniosku takiego nie zmienia ani okoliczność, iż M. Z. widnieje jako jedna z osób reprezentujących (...) Sp. z o.o. w G. w umowie podpisanej z firmą (...), ani to, że zarówno M. Z., jak i R. M. podpisali z ramienia reprezentowanej przez nich spółki niektóre z faktur wystawionych przez F.W. J. J. K., albowiem okoliczności te nie mogą przesądzać o tym, że oskarżeni ci mieli przy tym świadomość, iż firma (...) w rzeczywistości nie wykonywała usług określonych w wystawionych fakturach, skoro realnymi kontaktami z J. K. zajmował się z ramienia (...) Sp. z o.o. jedynie W. L.. Warto przy tym zauważyć, że spółka kierowana przez oskarżonych, co wynika z dowodów dokumentarnych, ale i z wyjaśnień oskarżonych, podobne kontakty utrzymywała z większą liczbą kontrahentów

wykonujących dla niej zlecenia i w konsekwencji nawet pomimo znacznej ilości faktur wystawionych przez J. K. i łącznie znacznej skali tego zjawiska, aczkolwiek rozbitego na dłuższy okres, R. M. i M. Z. nie musieli zorientować się w kwestii fikcyjnego charakteru czynności wykonywanych przez J. K., tym bardziej że w spółce zajmowali się innymi kwestiami.

Z powyższych względów brak jest podstaw do stwierdzenia, aby nawet pomimo niewątpliwego wypełnienia znamion strony przedmiotowej przestępstw zarzucanych wszystkim oskarżonym R. M. i M. Z. mieli świadomość takiego stanu rzeczy, a tym samym aby umyślnie dopuścili się zachowań zarzucanych im przez oskarżyciela, a tym bardziej, aby uczynili to działając wspólnie i w porozumieniu z oskarżonym W. L.. Tym samym nie można jednoznacznie przyjąć, aby swoim zachowaniem wypełnili oni wszystkie znamiona zarzucanych im przestępstw skarbowych.

W konsekwencji Sąd uniewinnił oskarżonych R. M. i M. Z. od popełnienia zarzucanych im w akcie oskarżenia czynów.

Wracając do rozstrzygnięć dotyczących oskarżonego W. L. w ocenie Sądu nie budzi wątpliwości, iż oskarżonemu należy przypisać winę odnośnie przypisanego mu czynu. Przede wszystkim w toku postępowania nie ujawniły się wątpliwości odnośnie poczytalności oskarżonego i należy uznać, że jako osoba dorosła i w pełni poczytalna miał on zdolność rozpoznania znaczenia przypisanego mu czynu i jednocześnie pokierowania swoim postępowaniem. Wskazać przy tym należy, iż z uwagi na powszechny charakter popełnionego przez oskarżonego czynu, jak również fakt, iż oskarżony w sposób zawodowy prowadził działalność gospodarczą, co obligowało go do znajomości przepisów i procedur podatkowych, ewentualnie do skorzystania w tym zakresie z pomocy podmiotu posiadającego wiedzę w tych kwestiach, oskarżony z pewnością zdawał sobie sprawę z faktu, iż podejmowane przez niego zachowania są penalizowane i mają charakter przestępstwa skarbowego, albowiem jest to wiedza powszechna.

W ocenie Sądu oskarżony W. L. dopuścił się popełnienia przypisanego mu czynu w sposób umyślny w rozumieniu art. 4 § 2 kks, w zamiarze bezpośrednim, chcąc jego popełnienia, zaś jego zamiar obejmował wszystkie kwestie objęte stawianym mu zarzutem. Przede wszystkim, z zasygnalizowanych już wcześniej względów, należy uznać, iż oskarżony W. L., samemu i osobiście prowadząc w ramach działalności (...) Sp. z o.o. kontakty z J. K., zdawał sobie sprawę, że ten ostatni w rzeczywistości nie wykonuje zleconych mu usług polegających na naprawie sprzętu telekomunikacyjnego ani osobiście, ani za pomocą innego podmiotu, co więcej, w ocenie Sądu oskarżony nawet nie przekazywał J. K. przedmiotowego sprzętu i tym samym musiał zdawać sobie sprawę z powyższej okoliczności. W konsekwencji wiedział również, iż faktury wystawione przez J. K. nie dokumentowały rzeczywistych zdarzeń gospodarczych i tym samym były nierzetelne, a pomimo tego umyślnie, chcąc tego, doprowadził do przedłożenia tych faktur prowadzącej (...) spółki (...), która zaksięgowała przedmiotowe faktury. W konsekwencji oskarżony swoim celowym zachowaniem, chcąc osiągnięcia takiego skutku, spowodował nierzetelne prowadzenie ksiąg spółki (rejestrów zakupu), a w dalszej kolejności podanie nieprawdy w złożonych do Drugiego Urzędu Skarbowego w G. deklaracjach podatkowych VAT-7 za okres od grudnia 2005 r. do grudnia 2008 r. Działanie takie doprowadziło do zawyżenia podatku naliczonego VAT wynikającego z przedmiotowych, nierzetelnych faktur, a w konsekwencji do uszczuplenia podatku od towarów i usług (...) Sp. z o.o. na łączną kwotę 173.726 zł. W ocenie Sądu oskarżony W. L. swoją świadomością i umyślnością obejmował również te ostatnie skutki i właśnie ich osiągnięcie było celem jego przestępczego działania. Jako iż działania oskarżonego miały charakter wielokrotny i powtarzalny, ale za każdym razem zmierzały do osiągnięcia wskazanego wyżej, tego samego celu, należy uznać, iż działał on w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu tego samego zamiaru.

Sąd podzielił stanowisko oskarżyciela publicznego odnośnie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu W. L.. Czyn ten należało zakwalifikować jako przestępstwo skarbowe określone w art. 56 § 2 kks w zb. z art. 61 § 1 kks w zb. z art. 62 § 2 kks w zw. z art. 7 § 1 kks w zw. z art. 6 § 2 kks w zw. z art. 9 § 3 kks.

Przede wszystkim oskarżony pełniąc funkcję Wiceprezesa Zarządu spółki (...) Sp. z o.o. w G., będącej podatnikiem podatku od towarów i usług, wypełnił swoim zachowaniem znamiona przestępstwa skarbowego z art. 56 § 2 kks, albowiem spowodował podanie nieprawdy w deklaracjach podatkowych VAT-7 wskazanej wyżej spółki za okres od grudnia 2005 r. do grudnia 2008 r. złożonych organowi podatkowemu, tj. Drugiemu Urzędowi Skarbowemu w G.,

przez co naraził przedmiotowy podatek na uszczuplenie i de facto go uszczuplił. Z uwagi na fakt, iż łączna kwota podatku narażonego na uszczuplenie w okresie objętym zarzutem stanowiła małą wartość w rozumieniu art. 53 § 14 kks, ale przekraczała ustawowy próg określony w art. 53 § 6 kks w zw. z art. 53 § 3 kks, przypisane oskarżonym przestępstwo należało potraktować jako typ oszustwa podatkowego określony właśnie w art. 56 § 2 kks.

Kwalifikacja prawna czynu przypisanego oskarżonemu obejmuje również art. 61 § 1 kks, albowiem skutkiem jego zachowania było nierzetelne, tj. niezgodne ze stanem rzeczywistym (art. 53 § 22 kks), prowadzenie ksiąg reprezentowanej przez niego spółki, tj. rejestrów zakupu dla potrzeb podatku VAT, które stanowią księgi w rozumieniu omawianego przepisu z uwagi na treść art. 53 § 21 kks. Kwalifikacja prawna czynu przypisanego oskarżonemu musi również obejmować art. 62 § 2 kks, albowiem oskarżony W. L. posługiwał się w sposób określony w zarzucie nierzetelnymi (nie odzwierciedlającymi rzeczywistych zdarzeń gospodarczych) fakturami wystawionymi przez J. K..

Ponadto kwalifikacja prawna omawianego czynu musi obejmować także art. 6 § 2 kks, albowiem oskarżony, jak już wyżej wspomniano, podjął większą liczbę zachowań w krótkich odstępach czasu (nie dłuższych niż 6 miesięcy) w wykonaniu tego samego zamiaru, tak więc działał w warunkach czynu ciągłego. Kwalifikację prawną czynu uzupełnia również art. 7 § 1 kks, albowiem przedmiotowy czyn wyczerpał znamiona określone w trzech opisanych wyżej przepisach kodeksu karnego skarbowego. Ponadto kwalifikację prawną omawianego czynu należało uzupełnić o art. 9 § 3 kks, albowiem oskarżony W. L. przypisanego mu przestępstwa skarbowego dopuścił się jako osoba zajmująca się z uwagi na piastowaną funkcję Wiceprezesa Zarządu spółki sprawami gospodarczymi, w tym finansowymi, osoby prawnej w postaci (...) Sp. z o.o. w G..

Sąd uznając oskarżonego W. L. za winnego popełnienia opisanego wyżej przestępstwa skarbowego przy zastosowaniu art. 7 § 2 kks na podstawie art. 56 § 2 kks w zw. z art. 23 § 1 i 3 kks wymierzył oskarżonemu karę grzywny w wysokości 150 dziennych, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 100 zł. W ocenie Sądu kara w takiej wysokości jest odpowiednia i należyte uwzględnia okoliczności wskazane w art. 13 § 1 kks.

Jako okoliczność obciążającą, wpływającą na zaostrzenie sądowego wymiaru kary orzeczonej wobec oskarżonego, Sąd potraktował fakt, iż działanie oskarżonego miało charakter przestępstwa skarbowego ciągłego, składającego się z większej ilości zachowań podjętych w wykonaniu tego samego zamiaru, które łącznie doprowadziły do uszczuplenia podatku od towarów i usług w stosunkowo wysokiej kwocie, znacznie przekraczającej kwotę ustawowego progu określoną w art. 53 § 6 kks w zw. z art. 53 § 3 kks. Ta ostatnia okoliczność ma wpływ na rozmiar ujemnych następstw przestępstwa skarbowego, a w konsekwencji na stopień społecznej szkodliwości przedmiotowego czynu.

Jako okoliczność łagodzącą Sąd wziął pod uwagę dotychczasowy sposób życia oskarżonego W. L., w tym przede wszystkim fakt, iż oskarżony jest osobą niekaraną.

W tym miejscu wskazać należy, iż za czyn kwalifikowany z art. 56 § 2 kks w zb. z art. 61 § 1 kks w zb. z art. 62 § 2 kks w zw. z art. 7 § 1 kks w zw. z art. 6 § 2 kks w zw. z art. 9 § 3 kks, z uwagi na treść art. 7 § 2 kks, art. 56 § 2 kks i art. 23 § 1 kks, Sąd mógł wymierzyć oskarżonemu karę grzywny w wymiarze od 10 do 720 stawek dziennych. Tak więc orzeczona kara 150 stawek dziennych, pomimo istniejących okoliczności obciążających, jest znacznie bliższa dolnej granicy ustawowego zagrożenia i zdaniem Sądu nie może zostać uznana za nadmiernie surową. Określając wysokość stawki dziennej w kwocie 100 zł Sąd wziął pod uwagę aktualne dochody oskarżonego oraz jego stosunki rodzinne, w tym to, oskarżony posiada na utrzymaniu cztery osoby. Z tego względu wysokość stawki dziennej w niewielkim tylko zakresie przekracza minimalną jej kwotę wynikającą z art. 23 § 3 kks.

Sąd na podstawie art. 163 kks i art. 24 § 1 kks za karę grzywny wymierzoną oskarżonemu W. L. w punkcie I wyroku za przestępstwo skarbowe wskazane w tym punkcie uczynił w całości odpowiedzialną posiłkowo (...) Spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G., nr NIP (...), na podstawie art. 24 § 3 kks w zw. z art. 23 § 3 kks ustalając wysokość jednej stawki dziennej grzywny w zakresie dotyczącym odpowiedzialnego posiłkowo również na kwotę 100 zł. W ocenie Sądu spełnione zostały wszystkie przesłanki do wydania takiego orzeczenia, albowiem oskarżony W. L.

działał jako zarządca wskazanej wyżej osoby prawnej, zaś podmiot ten odniósł z popełnionego przez oskarżonego przestępstwa skarbowego korzyść majątkową.

Sąd orzekł również o kosztach procesu i na podstawie art. 113 § 1 kks w zw. z art. 626 § 1 kpk, art. 627 kpk oraz art. 633 kpk zasądził od oskarżonego W. L. na rzecz Skarbu Państwa kwotę 523,32 zł tytułem kosztów sądowych w zakresie dotyczącym tego oskarżonego, w tym opłatę w kwocie 250,00 zł (jej wysokość wynika z treści art. 3 ust. 1 i art. 21 pkt 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych, przy czym opłata nie została zasądzona w pełnej wysokości z uwagi na treść poprzedniego, uchylonego wyroku Sądu pierwszej instancji i treść art. 443 kpk w zw. z art. 113 § 1 kks). Sąd obciążył oskarżonego kosztami sądowymi poniesionymi w niniejszej sprawie w części dotyczącej tego oskarżonego w całości, albowiem sytuacja materialna oskarżonego nie predysponuje go do skorzystania ze zwolnienia od obowiązku uiszczenia tych kosztów.

Natomiast na podstawie art. 626 § 1 kpk i art. 632 pkt 2 kpk w zw. z art. 113 § 1 kks kosztami procesu w zakresie dotyczącym oskarżonych R. M. i M. Z., wobec ich uniewinnienia, Sąd obciążył Skarb Państwa.